Ray Cooney

A MINISZTER FÉLRELÉP

-bohózat-

Fordította:
Ungvári Tamás

A darab elnyerte a Laurence Olivierről elnevezett legjobb vígjátéknak járó Díjat Angliában, 1992-ben.

Pannon Várszínház 2008.

I. felvonás

(A londoni Westminster hotel 648-as apartmanjának társalgója. A berendezés stílusa a régenség korának kopottasabb bútoraiból áll. Az egész szint egy hatalmas, nagy keretű, lecsapódó ablak uralja, mely a teljes fal hosszúságában húzódik. A színpadközéptől az ablak felől ajtó vezet a hálószobába. A jobb sarokban egy ajtó nyílik egy garderobeszekrénybe. Bal oldalra a főbejáratnál az apartman a folyosóra nyílik, a folyosó másik oldalán pedig a 650-es apartman húzódik. Az ablak alatt erkély, majdnem másfél méteres, amely fölött a Westminsterről látható terrazei házak sora nyúlik. Az erkély balra és jobbra járást engedélyez. A szoba berendezése egy alacsony kanapé és egy alacsony karosszék. A bejáratnál a rádiót és a TV-t rejtő komód van. A divány bal sarkában asztal telefonnal, melynek az alsó polcán a londoni telefonkönyvek láthatók.
Amikor felmegy a függöny, ég a villany, de az ablak sötétítőjét elhúzták. Richard Willey a telefon mögött áll és tárcsáz. Amikor befejezi a tárcsázást, türelmetlenül az órájára pillant. Az aktatáskája a kanapén hever.)

RICHARD

(a telefonba) Helló, drágám!... Ebben a pillanatban léptem be a szállodaszobámba. Ismered, a régi apartman, a 648-as. Hát otthon minden rendben?... Ennek örülök... Bárcsak velem utaztál volna, drágám, de hát tudod. Az éjszakai parlament nem sok szabadidőt hagy nekem. Ismered a miniszterelnököt, csakis rám támaszkodik. A legjobb, ha most elbúcsúzunk, fél nyolc van, s mindjárt kezdődik a vita... Abban biztos lehetsz. Te pedig bújj korán ágyba a kedvenc Graham Greeneddel. Nekem indulnom kell, drágám. Holnap délután hazaérkezem. (A bejárati ajtó felől kopognak - a telefonba) Ne tedd le, valaki kopogott az ajtón. (Kikiabál) Ki az?

MENEDZSER

(Kintről) A szállodaigazgató.

(Richard ajtót nyit, de közben telefonon beszél.)

RICHARD

Nyitok! (A telefonba) Mégiscsak elbúcsúzom, drágám, lekésem az ülést.

(A szállodaigazgató belép.)

MENEDZSER

Jó estét, miniszter úr. (Richard csendre inti.) Bocsánat, miniszter úr!

RICHARD

(A telefonba) Hogy ki jött... A szállodaigazgató... (A menedzsernek) A feleségem szeretettel üdvözli.

MENEDZSER

Milyen kedves. Részemről is.

RICHARD

(A telefonba) Részéről is... (A szállodaigazgatóhoz) A feleségem azt mondta: "Milyen kedves."

MENEDZSER

Nagyon kedves.

RICHARD

(A telefonba) Mennem kell, drágám. Bújj az ágyba Graham Greene-nel. (A szállodaigazgató felvonja a szemöldökét.) ...Isten veled, drágám, szép álmokat!

(Richard leteszi a kagylót, felkapja az aktatáskáját, és a következő párbeszéd alatt kiveszi az iratait és átfut rajtuk.)

MENEDZSER

Remélem, miniszter úr, mindennel meg lesz elégedve.

RICHARD

Az biztos, az biztos.

MENEDZSER

Új bútorok vannak.

RICHARD

Húsz év alatt tönkrementek?

MENEDZSER

(Meginti a minisztert) De miniszter úr!

RICHARD

Csak a csöveket ne cseréljék ki.

MENEDZSER

A csöveket?

RICHARD

Amikor reggel beindul a központi fűtés, egész pontosan ébreszt. (Belép a Szobapincér, és Richard böröndjét hozza.) Ó, köszönöm! (Ad a Szobapincérnek egy érmét, a Szobapincér átveszi az érmét, ledobja a böröndöt és kimegy.) Azt hiszem, a személyzetet is ideje lenne kicserélni húszévenként.

MENEDZSER

Szokásos időben a reggeli ébresztő, miniszter úr?

RICHARD

Az éjszakai vita után ez túl korai lenne. Kilenc órakor megfelel.

MENEDZSER

Intézkedem, hogy a központi fűtést kilenckor indítják.

RICHARD

(Visszagyömöszöli az iratokat az aktatáskájába.) Azt hiszem, tökéletesen felkészültem az ádáz csatára.

MENEDZSER

Számíthatunk a villogó miniszteri expozéra?

RICHARD

Csak ha az ellenzék kellemetlenkedik. (Az ajtóra mutat.) Csak ön után.

MENEDZSER

Hívjam a liftet, miniszter úr?

RICHARD

Leszaladok a lépcsőn. Jót tesz az alakomnak.

MENEDZSER

Látszik. (Ezzel megpaskolja a saját pocakját, kimegy, és nyitva hagyja az ajtót. Richard odamegy az ajtóhoz, kikémlel, és látja, hogy a Menedzser eltűnt a folyosón. Ekkor becsukja az ajtót, az aktatáskáját a padlag mögé vágja, és kinyitja a hálószoba ajtaját.)

RICHARD

(Vidáman) Tiszta a levegő, Worthington kisasszony.

JANE

(Megjelenik a hálószoba ajtajában, a kezében tartja a cipőjét.) Ez a szállodaigazgató ki-be járkál majd itten egész éjszaka?

RICHARD

(Megfogná a nő kezét, de csak a cipőket sikerül.) Biztosan békén hagy. Azt hittem, már sikerült levetkőznöd.

JANE

Nem értem rá. Hallgatóztam az ajtónál.

RICHARD

Hát akkor munkára fel, gyönyörű életem!

(Jane kimegy a hálószobába. Richard ott marad, a kezében Jane cipőivel. Leteszi a cipőket a székre, de nem tud ellenállni annak, hogy bekukucskáljon a hálószobába.)

RICHARD

(Bekiált) Ne segítsek a kicsomagolásnál?

JANE

(Kintről) Köszönöm, magam is boldogulok.

RICHARD

Biztos? (S már indulna befelé.)

JANE

(Kintről) Na, hagyjon békén.

(Jane ruhadarabjai a nyitott ajtón keresztül röpülnek kifelé, és Richard elkapja őket, de eközben változatlanul kedve támad bekukucskálni a hálószobába.)

RICHARD

Huhú! (Odarohan a telefonhoz, a pamlagra dobja a ruhadarabokat, felkapja a kagylót és tárcsáz.) Országgyűlés? Itt Richard Willey miniszter beszél. Kapcsolja a személyi titkáromat, kérem!... George? Itt a minisztered beszél. Ahhoz semmi közöd nincs, hogy honnan beszélek. Hogy halad a vita?... (Rosszkedvüen) Idefigyelj, George! Csak akkor zavarjatok, ha földindulás van... Másszóval csak akkor, ha maga a miniszterelnök úr kérdi a következőket: "Hol ez az idióta Richard Willey?" Ebben az esetben csöngess ide... Nem, dehogy vagyok otthon... És akármi történik, a lakásomat fel ne hívd. Az itteni számom 71-es körzetszám, 839-5097, és a 648-asban vagyok... Dehogy egy szálloda, ez a Nemzeti Múzeum olvasószobája... És ne kérdezz többet, George! Te vagy a parlamenti titkárom, ennek következtében engedelmeskedni kötelességed! (Leteszi a kagylót, odasiet a rádióhoz. Felkapcsolja, s holmi andalító zenét keresne.)

RÁDIÓBEMONDÓ

(A rádióból) "...a pénzügyminiszter kijelentette, hogy jövő év márciusig az inflációt 6 százalékosra sikerül leszorítani."

RICHARD

Hazug állat! (Tovább játszik a keresővel, majd egy indulót fog.)

(Jane jön ki a szobából átlátszó hálóingben.)

JANE

(A zenére célozva) Ez a zene nemigen fog használni az elkövetkezendőknek.

RICHARD

(Sarkon fordul, majd csábítón) Bombanő vagy!

JANE

Köszönöm a bókot, miniszter úr!

RICHARD

(Elzárja a rádiót, és a nő felé közeledik.) Atombomba! (Ezzel megindul, hogy átölelje a nőt.)

JANE

Úgy látom, rossz fát akar tenni a tűzre, miniszter úr!

RICHARD

Milyen finoman fogalmazol. Megengeded, hogy én is lazítsak egy kicsit az öltözékemen? (Richard felkapja a böröndjét, és megindul a hálószobába.)

JANE

(Utánaszól) Kegyelmes uram a legfiatalabb miniszter, én pedig csak titkárnő vagyok az ellenzéki oldalon.

RICHARD

(Megjelenik, s leveszi a zakóját.) Hát ez az igazi demokrácia. Az én főnököm a miniszterelnök, kiskegyedé pedig az ellenzék frakcióvezetője. (Ezzel eltűnik a hálószobában.)

JANE

(Kuncogva utánakiabál) Ha a főnököm megtudja, a plafonig ugrik.

RICHARD

(Belép egy köntösben) Ha az én főnököm megtudja, akkor átveri a plafont. (Odalép és megcsókolja Jane-t).

JANE

Kormánypártiakkal még nem feküdtem le, miniszter úr.

RICHARD

Én se az ellenzékkel. (Erre újra megcsókolja.)

JANE

Ezt kérem, hagyja abba, miniszter úr.

RICHARD

(Sértődötten) Jane!

JANE

Ha egyszer is hallaná, milyen vicceket mesélnek a miniszter úrról a gyorsírószobában!

RICHARD

(Meglepetten) Rólam?

JANE

Magáról, miniszter úr. Ha valaki a legfiatalabb miniszter, könnyen a vad karrierista hírébe keveredik.

RICHARD

Ez undorító!

JANE

(Nevetni kezd, majd leül a pamlagra.) Ezzel csak húzom, miniszter úr.

RICHARD

Nyugodtan felhúzhat.

JANE

(Tréfálkozva) Nem szereti, ha felhúzzák, miniszter úr?

RICHARD

Azon múlik, hol húznak és miért. S örülnék, ha most már abbahagyná ezt a miniszter urazást. (Leül Jane mellé.)

JANE

Én mindig megadtam a kellő tiszteletet.

RICHARD

Változnak a körülmények. Szólítson úgy, ahogy a gyorsíróknál szoktak.

JANE

(Vihogva) Azt nem lehet.

RICHARD

Miért, hogyan hívnak engem ott?

JANE

Azt nem mondhatom el. Mert úgyse hallgatna rá. Jobb, ha Richardnak szólítom. A faszikám nagyon tiszteletlen.

RICHARD

A maga szájából gyönyörűen hangzik. Különben megrendeltem a pezsgőt.

JANE

Nagyszerű!

RICHARD

Hozzá kaviárt.

JANE

Istenil

RICHARD

És három tucat kagylót.

JANE

Kagyló! Az állítólag jót tesz a férfiasságnak. (Föláll, és odamegy a rádióhoz.)

RICHARD

Hát remélem is, mert elég drága. Hány órára kell hazaérnie, úgy értem, Hunterba?

JANE

Semmikor. Itt tölthetem az egész éjszakát.

RICHARD

(Felderül) Az egész éjszakát? Mit mesélt be a férjének?

JANE

Hogy Rosie nénit látogatom meg Bunterban.

(Jane megnyom egy gombot a rádión, ahonnan Frank Sinatra "Szerelem és házasság" című dala hangzik fel.)

RICHARD

(Felderül) Szóval Rosie néni Bunterban lakik.

JANE

Egy súlyos torokgyulladással.

RICHARD

Szegény néni!.

JANE

Ráadásul a néninek nincs telefonja...

RICHARD

Szóval a férje nem szólhat oda, és nem zavarhatja meg. Szenzációs. (Odalép hozzá, hogy megcsókolja, miközben Sinatra a házasságról és szerelemről dalol.) Hát ennél megfelelőbb zenét is találhatnánk. (És elkezd babrálni a rádióval.)

JANE

Gyönyörű meleg éjszaka van. Ne húzzam el a függönyöket? (Odalép az ablakhoz.)

RICHARD

Dehogynem. Gyönyörű innen a kilátás. Az erkélyek a Temzére nyílnak.

(Jane meghúzza a függöny kötelét - s ekkor egy ballonkabátba öltözött férfi testét látjuk. Az ablakszegély éppen a nyakánál találta el. A feje, válla és a lógó keze a szobába hajlik be, míg a teste nyújtott helyzetben az erkélyre. Jane hátralép, hogy a kilátást szemlélje meg, s akkor veszi észre a hullát. A torkára forrott a szó, a kezét a szája elé kapja, és egy lépést hátratántorodik, majd elfordul az ablaktól.)

JANE

Ó!

RICHARD

(Még mindig a rádióval babrál.) Csodálatos látvány; nem igaz? Nelson diadaloszopa balra, a Big Ben tornya jobbra.

JANE

(Végülis nyugalmat erőltetve magára.) Miniszter úr...

RICHARD

Szólíthatsz faszikámnak, ha úgy tetszik.

JANE

Mindjárt elhányom magam.

(A rádióból valami kellemes dallam.)

RICHARD

(Odalép az asszonyhoz) Tériszonya van, mi?

JANE

(Átöleli Richardot) Ó, Istenem!

RICHARD

Hat emelet mélység, megérzi az ember.

JANE

Miniszter úr!

RICHARD

(Az ujjával megfenyíti) Tricky-dicky-faszikám!

JANE

Faszikám! (És ellép Richardtól)

RICHARD

(Odalép az ablakhoz.) Nem szabad lenézni, hanem felnézni... (Észreveszi a hullát.) Uramisten! (Letérdel, és a férfi arcába néz - majd Jane-hez fordul.) Azt hiszem, ehhez nem kell zenekíséret. (Jane elzárja a rádiót, aztán odalép Richardhoz, aki a férfi ütőerét tapogatja.) Az ablak - kivégezte.

JANE

Ó, miniszter úr!

RICHARD

Ennek nincs pulzusa.

JANE

Ezek szerint halott?

RICHARD

(Határozottan) Ha valakinek nincs pulzusa, az rendszerint az.

JANE

(Letérdel Richard mellé) Mióta lehet ez itt?

RICHARD

(Oktatólag) Azt honnan tudhatnám? Amikor beléptem ide, be volt húzva a függöny. És én csak tíz perce érkeztem.

JANE

Még meleg, miniszter úr?

RICHARD

(Föláll, és hátralép) Úgy van, még meleg, Miss Worthington.

JANE

(Feláll) Rémes látvány.

RICHARD

Hát persze. Egy hulla milyen legyen?

JANE

A szerencsétlen!

RICHARD

Szerencsétlen? Nyilvánvalóan egy betörő.

JANE

Honnan tudja?

RICHARD

Feltételezem, hogy nem ő a szobapincér, aki a kagylót hozza, nem igaz? Hat emelet magasságban vagyunk, és az erkélyen át más nem közlekedik, mint egy betörő.

JANE

Az is lehet, hogy egy másik szállóvendég.

RICHARD

Jane, abszolúte nem számít, hogy ki volt, nyilvánvaló, hogy betörés révén próbált ide behatolni. Valahogy feljutott az erkélyre - az erkély körbefut a szállodán -, felfeszítette az ablakot, és - (utánozza, ahogy az ablak lezuhan) bang!

JANE

Az ablak nyilván elromlott.

RICHARD

De ezért már nem tudja beperelni a szállodát, az biztos. (Ezzel meghúzza a függöny korcát, a függöny összecsukódik.)

JANE

(Felkapja a telefont) A legjobb lesz, ha értesítjük a rendőrséget.

RICHARD

A rendőrséget?

JANE

Jelentjük a hullát.

RICHARD

Így jár az ember az ellenzékkel. Nem értesíthetjük a rendőrséget. (Visszateszi a kagylót.)

JANE

Kötelességünk értesíteni a rendőrséget, miniszter úr.

RICHARD

És mit mondunk nekik, hogy mit csináltunk itt mi ketten, a Westminster hotel apartmanjában? Amikor nekem az országgyűlés éjszakai ülésén kellene lennem.

JANE

Itt meghalt egy ember, miniszter úr.

RICHARD

Akkor a rendőrség se tudja feltámasztani, nem igaz? (Hirtelen észbekap) Uramisten, ha ezt a miniszterelnök úr megtudja? Még egy botrány, és elveszítettük a következő választásokat.

JANE

De azt még a kormánypárt se engedheti meg magának, hogy felfedez egy hullát, és nem vesz róla tudomást. Ha a rendőrség szolgálatait nem kér, akkor legalább a szállodaigazgatót értesítse.

RICHARD

Mi a különbség? Nézze, Jane, én csak a maga érdekeit szeretném óvni.

JANE

Nem szólva a kedves feleségéről, a miniszterelnök úrról és a karrierjéről.

RICHARD

Hát mindezt illik megvédeni. (Hirtelen) Uramisten! Már látom a napilapok szalagcímeit - A miniszterelnök kedvence és az ellenzék titkárnője egy hullával folytatott szexorgiát!

JANE

Valakit mégis be kell avatnunk.

RICHARD

Ebben igaza van. A titkáromat. (Odalép a telefonhoz.)

JANE

Mr. George Pigdent?

RICHARD

(Tárcsáz) Pontosan.

JANE

És mihez kezd ezzel a helyzettel Mr. Pigdent?

RICHARD

A mi pártunkban az emberek utasításokat hajtanak végre. (A telefonba) Itt Willey miniszter úr beszél! Kapcsolja a parlamenti titkáromat... George! Szedd a lábad és gyere ide... Ne törődj a parlamenti vitával, azonnal gyere... Dehogy a múzeumi olvasószobába, hanem a Westminster hotelba... Az nem a te dolgod. Két perc alatt átérsz. A 648-as apartman, és egy szót se senkinek, hogy hová indulsz... Hogy mit hozzál? Egy jó ötletet, öreg! (Levágja a kagylót. Ebben a pillanatban kopogtatnak az ajtón. Mindketten megdermednek, Richard bájologva kiszól.) Ki az?

FŐPINCÉR

(Kintről) A szobaszerviz.

RICHARD

(Kiszól) Nem érek rá.

JANE

A miniszter úr pezsgőt, kaviárt és kagylót rendelt.

RICHARD

Ne is emlékeztessen rá.

FŐPINCÉR

(Kintről) Szobaszerviz, 648.

RICHARD

Hagyjon békén!

FŐPINCÉR

(Kitartóan kopog, - kintről) Szobaszerviz, 648!

RICHARD

Uramisten, ez fellármázza az egész szállodát. Maga tűnjön el a hálószobában.

JANE

De miniszter úr... (Richard a tiltakozó Jane-t belökdösi a hálószobába. Odakintről kitartóan kopogtatnak. Richard észreveszi a széken Jane cipőit, ezeket gyorsan bedobálja a hálószobába, becsukja az ajtót.)

FŐPINCÉR

(Kintről) Szobaszerviz, 648.

RICHARD

Jövök már. (Egy pillanatra még ellenőrzi, hogy a függöny csakugyan eltakarja a hullát, majd ajtót nyit - bejön a Szobapincér, étkezőkocsit tol maga előtt, s rávigyorog Richardra.)

FŐPINCÉR

A kagylót jobb melegen enni. Most jól kihűlt.

RICHARD

Csak hagyja itt úgy, ahogy van. (A Szobapincér a bal oldali rivaldához tolja az étkezőkocsit. Richard észreveszi Jane ruháit, felkapja őket, és elindul a hálószoba felé.)

FŐPINCÉR

Kérem, szíveskedjék itt aláírni.

RICHARD

(Megtorpan) Hát persze.

FŐPINCÉR

(A zsebében turkál és keresi a számlát, de nem találja.) Pedig elhoztam a számlát.

RICHARD

Az helyes. (Megcsördül a telefon, Richard habozik, a Szobapincér jelzi, hogy csöng a telefon. Richard dühösen felkapja, és édesen belebúg) Igen! Itt a miniszter úr beszél... (Még negédesebben) És miben állhatok a tisztelt szállodaigazgató úr rendelkezésére? (A beszélgetés alatt a Szobapincér a hátsó zsebében megtalálja a számlát, és odanyújtja Richardnak aláírásra. Richardnak az egyik kezében a telefonkagyló, a másikban Jane számos ruhadarabja - így hát átadja a ruhadarabokat a Szobapincérnek, hogy tartsa addig, amíg ő aláír. A miniszter úr már éppen aláírna, amikor a telefonba hirtelen feszülten) Hogy láttam-e micsodát?... (Egykedvűen) Egy betörőt? A mi... hol is? (Richard az összehúzott függönyre mered, miként a Szobapincér is. A telefonba) Én itt semmi feltűnőt nem látok, bizlosan valaki más erkélyéről van szó... ne fáradjon ide, a mi függönyeink nyitva vannak, és én nem látok a függöny mögött senkit. (Eközben a Szobapincér az összehúzott függönyre mered. - Richard a telefonba) Már éppen indultam az országgyűlésbe... Csakugyan semmi szükség arra, hogy idefáradjon... Nyilván összetévesztette a mi szobánkat valaki máséval... Nem, kérem, nem... (A Szobapincérhez) Menjen már innen. (A telefonba) Nem maga, igazgató úr... Halló...! (A Menedzser letette a kagylót. Richard levágja a

kagylót. A miniszter most észreveszi, hogy a szobapincér odalépett a függönyhöz, és az ablakra bámul. Rákiált) Hé!

FŐPINCÉR

(Összerezzen) Jaj!

RICHARD

Hadd írjam már alá! (Richard aláírja a számlát, majd odakíséri az ajtóhoz a szobapincért.) Köszönöm.

(A szobapincér habozik, köhög, és szemtelenül kinyújtja a kezét. Richard benyúl a zsebébe, kiveszi a pénzét. Odaad neki öt fontot, és kituszkolja a tolakodót. Egyikük se veszi észre, hogy a szobapincérnek ott maradt a kezében Jane ruházata.)

FŐPINCÉR

(Meghatottan a magas borravalótól) Nagyon köszönöm.

(Richard bevágja az ajtót, és odalép az ablakhoz. Meghúzza a függönyhevedert, a függöny szétnyílik, és meglátjuk a holttestet a helyén. Richard körülnéz, majd kinyitja a garderobeszekrény ajtaját. A garderobeszoba ajtaján hatalmas fogas, majd egy üres standard vállfákkal. A miniszter felnyomja az ablakot, és besegíti a holttestet. Most vesszük észre, hogy a holttest egy törzsi, középkorú férfié. Richard a holttesttel már-már farkasszemet néz, amikor Jane hirtelen bejön a hálószobából, kezében a retikülje, melltartó és harisnyanadrág van rajta.)

JANE

A ruháim, azt hiszem, magánál vannak. (Észreveszi Richardot a holttesttel és felsikolt.)

RICHARD

(Összerezzen) Ah!

JANE

(Rémülten) Mit csinál, miniszter úr?

RICHARD

(Összeszorított foggal) Felkértem táncolni. Miért, mint gondol, mit csinálok, Miss Wordhington? (Az ablak hatalmas robajjal lezuhan - Richard összerezzen az ablaktól.) Most már legalább tudjuk, hogyan történt a baleset. (Richard a holttestet a garderobeszobához cipeli.)

JANE

Nem rejtheti el a hullát, miniszter úr.

RICHARD

A mi barátunknak itt teljesen mindegy már, hogy ki fedezi fel és mikor. Majd a titkárom elintézi, ha megérkezik.

JANE

Ez nem a helyes eljárás, miniszter úr.

RICHARD

Helyes eljárásról itt szó sincs. A szükség törvényt bont. (A garderobeszoba ajtajának fogasára Richard felakasztja a holttestet. Jane rémülten nézi, ahogy Richard becsukja a garderobeszoba ajtaját.) Maga pedig tűnjön el Hunterbe olyan gyorsan, ahogy lehet... (Megtorpan) Miért nem öltözött fel eddig?

JANE

Mert a ruhám magánál van.

RICHARD

Nálam ugyan nincs. Bedobáltam a hálószobába.

JANE

Az a cipőm volt.

RICHARD

(Észbekap) A ruháját odaadtam a szobapincérnek.

JANE

A szobapincérnek!

(Kopogtatnak az ajtón. A bent lévők egymásra merednek.)

RICHARD

(Negédesen kikiált) Ki az?

MENEDZSER

(kintről) A szállodaigazgató.

RICHARD

Tűnés! (Ezzel elkezdi Jane-t a hálószoba felé tuszkolni.)

JANE

(Izgatott suttogással) Miniszter úr, mit csinál?

RICHARD

(Suttogva) Csönd. A hálószobába!

JANE

Mi lesz a ruhámmal? (Richard betuszkolja Jane-t a hálószobába.)

MENEDZSER

(Kintről) Miniszter úr!

RICHARD

(Kikiált) Jövök! (Észreveszi, hogy hálóköntösben van. Feltépi a hálószoba ajtaját, és bekiált) Dobja ki a zakómat! (Jane belép, átnyújtja a zakóját, visszamegy a hálószobába és becsukja az ajtót. Richard szórakozottan a köntösére veszi fel a zakót.)

MENEDZSER

(Kintről) Miniszter úr!

RICHARD

(Kikiált) Jövök! (Amint Richard elindult a hálószobaajtótól, a garderobeszoba ajtaja kinyílik: a holttest még mindig ott himbálódzik a fogason.) Uramisten! (Richard odasiet, és bevágja a garderobeszoba ajtaját.)

MENEDZSER

(Kintről) Miniszter úr!

RICHARD

(Nyugodtan kiszól) Nyitok. (Richard begombolja a zakóját, kinyitja az ajtót - a szállodaigazgató beront a szobába, és bevágja maga mögött az ajtót.) Elnézést, hogy sokáig nyitottam.

MENEDZSER

Az eset nagyon komoly. (Megtorpan, és észreveszi a miniszter öltözékét.)

RICHARD

Részemről indulhatunk. A Parlament éjszakai vitái nem tűrnek halasztást. (Észbekap) Ó, de szórakozott vagyok! (S elkezd nevetni a saját öltözékén.)

MENEDZSER

Itt egy roppant komoly dologról van szó, miniszter úr. (A szállodaigazgató odalép az ablakhoz, kinyitja, kinéz, majd hátrafordul. A miniszter ügyesen tologatja maga előtt a szállodaigazgatót - a következő dialógus alatt rendbehozza a ruházatát.)

RICHARD

Igazán sajnálom, hogy nem állhatok a rendelkezésére a továbbiakban. Különben semmi rendkívülit nem észleltem.

MENEDZSER

A szomszédos vendég azt állítja, hogy látott egy férfit bekandikálni ezen az ablakon.

RICHARD

A szomszédos vendég valószínűleg téved.

MENEDZSER

Ebben nincs tévedés. Pontosan erről az erkélyről van szó. A 648-as apartmanról. Azt mondja a szomszédos hölgy, hogy legalább tíz percig

figyelte a kukucskáló férfit. Az meg meg se mozdult, odakint tétlelt, befelé nézett.

RICHARD

Szentséges Úristen! De hát nincs itt senki. Akkor nyugodtan elfelejthetjük a dolgot.

MENEDZSER

Nem szeretem, ha egy apartmanba kukucskálnak. De az is lehet, hogy betörő volt. Engedelmével, ellenőrzöm a hálószobát.

RICHARD

A hálószobát?

MENEDZSER

Az erkélyről oda is be lehet lépni. Az ellenőrzés sose árt. (Hirtelen hatalmas robajjal lezuhan az ablak. Richard fölugrik, és átöleli a szállodaigazgatót.) Ezt azonnal jelentenem kell a karbantartóknak. Lehetetlen állapotok. Bocsásson meg. (A szállodaigazgató elindul a hálószoba ajtaja felé, de Richard megelőzi, és kinyitja az ajtót.)

RICHARD

Segítek.

MENEDZSER

Nyugodtan rámbízhatja, miniszter úr.

RICHARD

Természetesen. Már hogyne. (Hangosan - Jane kedvéért) Az igencsak helyes, ha a szállodaigazgató saját maga ellenőrzi a hálószobákat. (Rámosolyog a szállodaigazgatóra.)

MENEDZSER

(Meglepte a kiabálás) Igazán kedves.

RICHARD

(A menedzser megelőzné Richardot, de Richard megállítja.) Az is helyes, ha a szállodaigazgató ellenőrzi a hálószoba erkélyét!

MENEDZSER

(Meglepetten) Igazán kedves. (A szállodaigazgató ismét ellépne Richard mellett, de az elébe áll.)

RICHARD

Csak a szállodaigazgató után. (A meglepett szállodaigazgatónak átnyújtja a köntösét.) Köszönöm. (Ezzel a meglepett szállodaigazgatót előreengedi Richard, amikor is kopogtatnak a folyosó felőli ajtón. Richard bekiabál a hálószobába) Mindjárt megyek, és nyitom az ajtót! (Kiszól) Ki az?

GEORGE

(Kintről) Én vagyok az, miniszter úr, George. (Richard kinyitja az ajtót, és George lép az aktatáskájával.) Jöttem, mint a szélvész...

RICHARD

Kuss! (Behúzza a meglepett George-ot a szobába, becsukja az ajtót.) Figyelj rám jól, titkár úr, mert ezt csak egyszer és utoljára mondom, nagyon gyorsan. Valami roppant kellemetlen dolgot fedeztem fel ma este ebben az apartmanban.

GEORGE

Amikor azt mondja, hogy apartmant - akkor az személy, tárgy vagy fogalom?

RICHARD

(Közbevág) Kuss! A holttest a garderobeszobában található.

GEORGE

Amikor azt mondja, hogy holttest, akkor arra céloz, hogy...

RICHARD

(Közbevág) Kuss! Ezt a holttestet ma éjszaka valamikor később, valaki más fogja felfedezni, de oda a titkár úr elszállítani.

GEORGE

Ha most azt mondom, hogy egy szót sem értek, akkor...

RICHARD

(Közbevág) Ezalatt én már a Parlamentben tartózkodom, minden befolyásomat latba vetem, hogy megszavazzák a költségvetést, miközben az ellenzék vezetőjének titkárnője már a saját ágyában nyugszik.

GEORGE

(Kis szünet áll be, amíg George megpróbálja felfogni az elhangzottakat.) Tudom, hogy én vagyok a hunyó. Mi lenne, ha most kimennék, és újra bejönnék?

RICHARD

(Lenyomja George-ot a székre) George! Amikor a szállodaigazgató kijön abból a hálószobából, emlékezz rá - hogy amit most mondtam neked, az nem történt meg. (George torkán akad a szó, és ostobán néz Richardra.) Vagyis: az erkélyről nem próbált behatolni betörő. Én egy nagyon csendes estét töltöttem itt. Nincs hulla a garderobében.

GEORGE

Ez volt eddig a legjobb hír.

RICHARD

Kuss! (Folytatva) Semmi se történt. Ezt felfogtad? (Egy pillanatnyi szünet közben George szaporán bólogat.) Az isten szerelmére, te mindennel egyetértesz, amit én mondok? Ne segíts semmiben. Csak intelligensen bámuljés bólogass tovább. (George szaporán bólogat. A szállodaigazgató kijön a hálószobából.)

MENEDZSER

A hálószoba erkélyén sem találtam semmi gyanúsat.

RICHARD

(George feláll, de Richard visszanyomja.) Azt sejtettem. Egyébként ez a parlamenti titkárom, Mr. Pigden. (George bárgyú mosollyal bólogat.) Azt hiszem, túl sok munkát lőcsöltem szegény titkár úr nyakába, s én kértem meg rá, hogy töltse az éjszakát Londonban. Nem igaz, George? (George habozik, majd szaporán bólogat.) Úgy van. Az jutott tehát az eszembe, hogy neki is foglalok itt szobát.

MENEDZSER

Remélem, nem vagyunk zsúfolásig tele.

RICHARD

Igazat szólva örülnék, ha a szomszédos apartmanba helyezné el. Bármelyik oldalon. Közös erkély. Nagyon közel kell maradnunk egymáshoz, igaz, George? (George egy szemvillanásnyival tovább habozik, de aztán intelligensen bólogat.)

MENEDZSER

Tüstént utánanézek, hogy miben lehetek szolgálatára, Mr. Pigden.

RICHARD

(Könnyedén) Maradj csak ülve, George.

MENEDZSER

Ami pedig a betörőt illeti, ráállítom a biztonságiakat, miniszter úr.

RICHARD

(A szállodaigazgató már indulóban. Richard könnyedén nekidől a garderobeszoba ajtajának.) Én nem törődnék vele. Hiszen nem tett semmiben sem kárt. (Bizalmasan) Egyébként sem tesz jót a szálloda hírnevének az ilyesmi.

MENEDZSER

A biztonság mindennél előrébbvaló... Egyébként igaza van, miniszter úr, a szálloda jó hírnevének ez nem tesz jót.

RICHARD

Határozottan nem.

MENEDZSER

Ne szólj szám, nem fáj fejem.

RICHARD

Ezt a szólásmondást, ha megengedi, kölcsönveszem.

MENEDZSER

Szolgálatára, uram. (És ezzel önelégülten távozik.)

GEORGE

Miniszter úr...

RICHARD

Pompás alakítás volt, George. Minden bólogatásod aranyat ért.

GEORGE

Megkérdezhetem most már, hogy mi történik itt?

RICHARD

Semmi. Államköltségen egy négycsillagos szállodában tölthetsz egy éjszakát, George. (Richard elindul a hálószoba felé, de George megállítja.)

GEORGE

Én nem maradhatok ki anélkül, hogy ne szólnék az anyukámnak.

RICHARD

Hát akkor hívd föl az anyukádat. Nagyon örülni fog, hogy a fia ilyen sokra vitte.

GEORGE

Anyám ilyenkor már alszik. A nehézség az ápolónőjével van, bizonyos Foster asszonnyal.

RICHARD

Foster ápolónő?

GEORGE

Ő gondoskodik anyámról, amíg én dolgozom. Kilenc harminckor lejár a munkaideje.

RICHARD

Akkor hívd föl ezt az ápolónőt, és mondd meg, hogy túlórázni fog.

GEORGE

Én nem akarok visszaélni a türelmével. Anyám egyébként halálra izgatja magát, ha valami rendkívüli történik velem.

RICHARD

Az anyád halálra izgatta magát az elmúlt nyolcvan évben. Itt a kormányzat jövőjéről van szó.

GEORGE

Már megint?

RICHARD

(Magyarázatképpen kinyitja a hálószoba ajtaját.) Gyorsan! Szívesked jék kijönni, Miss Wordhington!

GEORGE

(Meglepetten és gondterhelten) Miss Wordhington?

JANE

(Belép, a retiküljével, még mindig melltartóban és harisnyanadrágban.) Előkerült a ruhám...? (Észreveszi George-ot.) Ó, a titkár úr. (Odalép George-hoz.)

GEORGE

(Megdermed) Ó, a titkárnő!

RICHARD

Kezded felfogni a gondot?

GEORGE

(Megszólalna, de csak egy bólogatásra telik.)

JANE

Jó estét, Mr. Pigden.

GEORGE

(A szemét se veszi le a melltartóról.) Tiszteletem az ellenzéknek. (Richardhoz.) Miniszter úr, hogy tehetett ilyet?

RICHARD

A tett ezúttal elmaradt, de gondjaim között most ez a legkisebb. Először vissza kell szereznünk az ellenzék ruháját.

GEORGE

Kormánypárti manöver lopta el?

RICHARD

Nem. Én adtam oda a szobapincérnek.

GEORGE

Nem kérdezem meg, hogy miért.

JANE

(Richardhoz) A szállodaigazgatót mivel szíveskedett megetetni?

RICHARD

Az nem a maga dolga. Majd George elsimítja a dolgokat.

GEORGE

Csak ha kellőképpen informálnak a helyzetről.

JANE

(Richardnak) Felvilágosította már a titkár urat a hullájáról?

RICHARD

Természetesen.

GEORGE

(Levegőért kapkod) Itt csakugyan van egy hulla? Az előbb még azt mondtad, hogy nincs.

RICHARD

Én egy szóval sem. Csak azt kértem, hogy ne hozzuk a dolgot a szállodaigazgató tudomására.

GEORGE

Nem értem.

RICHARD

A szállodaigazgató csak annyit tud, hogy egy betörő járt itt.

GEORGE

Betörő?

RICHARD

A szállodaigazgató viszont nem tudja, hogy a betörőből időközben egy holttest lett.

GEORGE

(Zavarodottan) Betört a holttest?

JANE

Csak fennakadt az ablakpárkányon.

GEORGE

A szállodaigazgató vagy a betörő?

RICHARD

A betörő!

JANE

Lenyakazták.

GEORGE

Már értem. (Észbekap) Nyakát szegték?

RICHARD

(Kinyitja a hálószoba ajtaját) Köszönöm a segítségét, Miss Wordhington! Szíveskedjék a hálószobában várni, amíg visszaszerzem az öltözékét.

JANE

Honnan tudom meg, hogy idekinn tiszta a levegő?

RICHARD

Ordítani fogok.

JANE

Sajnálom, hogy ilyesmibe kevertük, titkár úr.

GEORGE

Már megszoktam. (Jane kimegy.) De én még egyáltalában nem vagyok belekeverve.

RICHARD

(Visszanyomja a székébe a kiegyenesedő George-ot, majd odarohan a telefonhoz.) Még sose volt ennyire szükségem a segítségedre, George. (A szobapincért tárcsázza.)

GEORGE

(Gondterhelten felegyenesedik) Álljon meg a menet! Amikor beléptem ide, azt mondtad, hogy a holttest a gadrerobeban van.

RICHARD

Miért, hol lenne? (A telefonba) Ahhoz az úrhoz van szerencsém, aki a 648-as szobapincéri teendőit látja el?... Nagyszerű. Kisétált innen néhány ruhadarabbal... Én adtam a kezébe azokat a ruhákat. (George-hoz) Micsoda fajankó! (A telefonba) Szeretném visszakapni a ruháimat. Érti? Az öltözködési darabokat, hogy pontosabban fejezzem ki magam, vén süket denevér! (Levágja a telefonkagylót. George-hoz) Ha az országgyűlés napirendjére tűzi az öregek könyörületes halálát, mellette fogok szavazni.

GEORGE

(A legrosszabbtól tart.) Miniszter úr, megtudhatnék még valamit arról a holttestről a garderobéban?

RICHARD

Tudtam, hogy a bajban számíthatok rád, George.

GEORGE

Az még egyáltalán nem biztos. Először szeretném megtudni, hogy az ablakon kívülről hogyan került a garderobéba bévülre.

RICHARD

Miért nem ülsz le, George?

GEORGE

(Felfogja a helyzetet) Csak nem, miniszter úr? Hogy te, személyesen?

RICHARD

(Leülteti George-ot, majd könyörögve) George, nem volt más választásom.

GEORGE

(Halálra váltan) Egy holttestet méltóztattál odébbcepelni?

RICHARD

Gyorsan kellett cselekednem. Az isten szerelmére, csak egy betörőről van szó.

GEORGE

(Hitetlenkedve) Sikerült már értesíteni a rendőrséget vagy más hivatalos szervet?

RICHARD

Nem sikerült. Ezért számítok a segítségedre, George.

GEORGE

(Eltökélten) Nagyon sajnálom, miniszter úr, de... (Feláll, és odébblép.)

RICHARD

George, a feleségem azt hiszi, hogy én a Parlamentben vagyok. Egy pillanat alatt minden kiderülhet. Az ellenzéki titkárnő - tehát minden.

GEORGE

Miniszter úr, perdöntő bizonyítékot méltóztattál eltüntetni.

RICHARD

A feleségem egészen mást fog eltüntetni belőlem, ha ez az eset a titkárnővel kiderül. George, te nőtlen vagy, ezért fogalmad sincs róla, milyen egy felbőszült feleség.

GEORGE

Ha én nős lennék, miniszter úr, akkor hűséges lennék a feleségemhez.

RICHARD

(Elveszi George aktatáskáját, és visszanyomja a székbe.) Ez azért van, mert te sokkal különb ember vagy nálam, George. Nem kell mást tennünk, mint hogy...

GEORGE

(Feláll) A többes számban egyelőre nem vagyok bizonyos.

RICHARD

Rendben van. Akkor rád az a feladat vár...

GEORGE

Ezzel kapcsolatban nekem nincs feladatom.

RICHARD

Amint a szállodaigazgató szobát foglal neked, átköltöztetjük a holttestet...

GEORGE

Mit csinálunk?

RICHARD

Költöztetünk. A te apartmanodba. Rátesszük az ablakpárkányra, s aztán, amikor én már eltűntem a Parlamentben, az ellenzék titkárnője pedig a saját hálószobájába... széthúzod a függönyöket, felfedezed ezt a szegény szerencsétlent, és azonnal jelented a szállodaigazgatónak.

GEORGE

Ez ilyen egyszerű lenne! Áttranszferáljuk a szerencsétlent az én apartmanomba, ráfektetjük az én ablakpárkányomra, miközben a miniszter és az ellenzék... szegény George Pigden! (És mutatja, hogy elvágják a torkát.)

RICHARD

George, ha a saját miniszteredért nem teszed meg, gondolj az ellenzékre. Ennek a szegény asszonynak vége. Ne felejtsd, hogy az ellenzék vezérének a titkárnője, az isten szerelmére!

GEORGE

Egy miniszter szerelmi vágya politikailag kockázatos, és ezt nem először mondom.

RICHARD

(Hirtelen meghatottan) S ezzel a cselekedettel a miniszterelnök úrral is nagy jót teszel. Hiszen nem lenne más választása, mint hogy beadja az én lemondásomat. S én lennék az ötödik minisztere, akiről kiderül, hogy alkalmatlan. George, ez a kormány így soha nem nyerheti meg a választásokat.

GEORGE

(Habozva) Bent van a garderobéban?

RICHARD

Ott lóg a fogason. (George pofákat vág. Kisvártatva odalép a garderobeajtóhoz, megáll, és rámered Richardra.) El ne ájulj, George! (George elfordítja a szemét, kinyitja az ajtót. A holttest még mindig ott függ az ajtón. George megfordul, benéz a garderobeszobába - az teljesen üres. Ezzel hirtelen elkezd vihogni, és azt hiszi, hogy a minisztere tréfálkozott vele. S még mindig kuncog, amikor hirtelen észreveszi, hogy az ajtó belső oldalán ott függ a holttest. Először tovább nevet, majd a nevetés egy sikoltásba csap át. A szállodaigazgató belép anélkül, hogy észrevenné George-ot. Kiveszi az ajtóból mindent nyitó kulcsát.)

MENEDZSER

(Amint belép) Jó hírem van, miniszter úr!

GEORGE

Jesszus Mária! (A szállodaigazgató hangját hallva George hirtelen elhatározással belép a garderobeszobába, és magára zárja az ajtót. Richard térdre hull. A szállodaigazgató végigméri a térdelő minisztert.)

RICHARD

(Feltápászkodva) Nagyszerű ez az új padlószőnyeg.

MENEDZSER

(Nem is válaszol Richardnak.) Sikerült egy apartmant biztosítanom Mr. Pigden számára - hová tűnt Mr. Pigden?

RICHARD

Pipil. (Richard elvezeti a szállodaigazgatót a garderóbeszobától, majd a hálószoba felé, Jane kedvéért kiáltva) Éppen azt mondtam a szállodaigazgatónak, hogy pipilsz!

MENEDZSER

Sikerült számára biztosítanom a 650-est.

RICHARD

(Kiabálva) Azt mondja a szállodaigazgató, hogy tied a 650-es!

MENEDZSER

(Kissé zavarban) Az pont szemben nyílik.

JANE

(Kilép a hálószobából, még mindig melltartóban és harisnyanadrágban.) Jó, jó, nem kell úgy ordítani. (Hirtelen megtorpan, észreveszi a szállodaigazgatót, aki szintén hátralép. Rövid szünet, amíg Richard és a szállodaigazgató feldolgozza a jelenetet.)

RICHARD

Hadd mutassam be Pigdenné asszonyságot.

MENEDZSER

Pigdenné?

RICHARD

Talán elfelejtettem említeni?

MENEDZSER

Azt hiszem, elfelejtette.

RICHARD

Az éjszakát vele tölti a felesége. (Jane-hez) Ugye, vele tölti az éjszakát, asszonyom?

JANE

Vele töltöm?

RICHARD

Úgy bizony, a szállodaigazgató ezt elintézte. A 650-esben. A folyosón, szemközt. (A szállodaigazgatóhoz) Igazán lekötelezett.

MENEDZSER

Azt hittem, a titkár úr azért maradt önnel a városban, hogy a munkájában segítse.

RICHARD

Úgy van. De hát szörnyeteg vagyok én, aki egy kis örömet megtagad a beosztottjaitól? (Jane-re célozva) S nincs igazam, ha azt mondom, hogy az öröm itt áll előttünk? (Vihogva) Csinos felesége van, lannyi szent. És egy lakosztályt kapnak a Westminster hotelban. Államköltségen. George egy-kettőre felhívta, és az asszony itt termett. Otthagyott csapot-papot.

MENEDZSER

(A szállodaigazgató jelentőségteljesen Jane-re pillant.) Azt látom.

RICHARD

Bizonyára feltűnt Pigdenné asszony viszonylag hiányos öltözéke... Nos... hát úgy van. Pigdenné zuhanyozott, Pigden úr pedig a WC-n volt. A házastársak meleg baráti viszonya. Íme, a bizonyíték. (Jane-hez) Azt hiszem, kellőképpen megvilágítottam a helyzetet, nem igaz?

JANE

Azt hiszem.

RICHARD

(A szállodaigazgatóhoz) Nos, nem hiszem, hogy tovább kell részleteznem.

(Az ajtón a szobalány kopogtat és belép.)

SZOBALÁNY

Scusa, signor.

RICHARD

Mi tetszik?

SZOBALÁNY

(Óvatosan) Jöttem ágyat fölcsinálni.

RICHARD

(Rámutat Jane-re) Nem kell, majd mi elintézzük. (Javít) Majd én megcsinálom.

SZOBALÁNY

Si, si, si. (Észreveszi Jane-t) Ó, si, si, si. (Vihog)

RICHARD

Nem érünk rá!

SZOBALÁNY

(Egy szót sem ért ebből) Non capisco.

RICHARD

Menj el. Bey, bey.

SZOBALÁNY

Ó, bej, bej, Si, si, si. (Rámutat Jane-re, és vihog)

MENEDZSER

Köszönjük, Mária, elmehet.

SZOBALÁNY

Si, si. (Pukkedlizik és kimegy.)

RICHARD

(A szállodaigazgatóhoz) És mindent nagyon köszönök.

MENEDZSER

Természetesen. (Jane-hez) Tüstént felküldetem a 650-es kulcsát. Azonnal beköltözhetnek, Mrs. Pigden.

RICHARD

Nagyszerű.

MENEDZSER

(Jane-hez) Már amikor kiköltöztek a vizes helyiségekből, akkor arra kérem, hogy szíveskedjenek, vagy ön, vagy a férje, leláradni a recepcióhoz, hogy bejelentkezzenek.

RICHARD

Semmi gond. (Ezzel az ajtóhoz kíséri a szállodaigazgatót.)

MENEDZSER

Azt hittem, sietős a dolga, mert a Parlamentbe kell mennie.

RICHARD

Már útban vagyok. Csak azt várom, hogy bejussak a fürdőszobába. (A szállodaigazgató szigorú pillantást vet Richardra, és már indul. Ebben a pillanatban kinyílik mögöttük a garderobe ajtaja, melyet Richard egyetlen mozdulattal bevág.)

GEORGE

(Kintről) Jaj! (A szállodaigazgató Richardra mered.)

RICHARD

Jaj! (Richard keresztbe teszi a lábát, a gyomrához kap, mint akinek már nagyon szorít a szükség. A szállodaigazgató még egy pillantást vet Richardra, és kimegy.)

JANE

Miniszter úr, mit kevert itt?

RICHARD

Én meg éppenséggel azt hittem, hogy kiegyenesítettem a dolgokat. (Kinyitja a garderobeszoba ajtaját.) George! (George kilép a garderobeszobából, majd hirtelen észbekap, hogy a holttest kezét szorongatja.)

GEORGE

Ez iszonyú volt! (Kopogtatnak a folyosó felőli ajtón. George már visszalépne a garderóbeszobába, de Richard megállítja, és becsukja az ajtót.)

RICHARD

Ki az?

FŐPINCÉR

(Kintről) Szobaszerviz.

RICHARD

Nagyszerű. (Jane-hez) Megérkezett a ruhád. (Richard kinyitja az ajtót.) Gyorsabban! (A szobapincér odajön, és átad egy szekrényszerű holmit Richardnak.) Mi az öregisten ez?

FŐPINCÉR

Miniszter úrnak kérni tetszett egy nehezéket.

GEORGE

A miniszter úr egy öltözéket kért.

FŐPINCÉR

(Richardra néz) Öltözéket?

JANE

Sötétkék ruha apró virágmintákkal.

FŐPINCÉR

(Richardra néz) Csinos lehet.

RICHARD

Maga vitte el.

FŐPINCÉR

(Emlékezik) Öltözék, ja igen!

RICHARD

Ha végre!

FŐPINCÉR

Képtelen voltam rájönni, hogy hogyan került hozzám. Igaza van, én egy hülye, vén denevér vagyok.

JANE

Akkor szíveskedne előkeríteni azt az öltözéket?

RICHARD

Futólépésben.

FŐPINCÉR

Azonnal... Egyébként a szállodaigazgató úr közölte, hogy a 650-esbe vendég érkezett.

RICHARD

Úgy van. A Pigden házaspár.

(George körülnéz, hogy hol lehet az ő felesége, akiről még nem tudott.)

FŐPINCÉR

Mr. és Mrs. Pigden?

RICHARD

Úgy van. Ez itt Mr. Pigden, az ott Mrs. Pigden.

(George újra körülnéz, hogy hol lehet az a bizonyos Mrs. Pigden.)

JANE

Drágám! (Jane átöleli George-ot, és szeretettel lapogatja. George ránéz, és csak bólintani tud.)

FŐPINCÉR

(Előhúz egy kulcsot.) Csak egy kulcs rendel.

RICHARD

(Átveszi a kulcsot, és odanyújtja George-nak.) Parancsolj, George.

FŐPINCÉR

Csomagja nincs, Mr. Pigden?

GEORGE

(Dörzsöli a szemét) Egyelőre nincs.

RICHARD

Nincs. Se bőrönd, se csomag. Nincs szükségük rá. Nászúton vannak.

GEORGE

(Elhalón) Uramisten! (És lerogy a jobb oldali székbe.)

RICHARD

Ma reggel esküdtek. Vidéken. A szállodai lakosztály pedig az én nászajándékom, George. (Vidáman nevet.) Amikor azt mondom, hogy a szálloda az én ajándékom, akkor természetesen a lakosztályt értem rajta. Gyönyörű környezet egy nászéjszakához.

FŐPINCÉR

(George-hoz) Akkor miért olyan sürgős a kedves felesége ruhája?

GEORGE

Mert át kell mennünk a szomszédba.

RICHARD

(A szobapincérhez) Szedje a lábát!

FŐPINCÉR

(A szobapincér habozik, nyújtja a markát, a szokásos köhécselés kíséretében. És ismét egy ötfontos bankót kap Richardtól.) Nagyon köszönöm. (Látja a tolóasztalkát.) A vacsorához még hozzá se tetszett látni.

RICHARD

Nincs rá szükségünk, köszönöm.

FŐPINCÉR

De hát ki van fizetve.

RICHARD

Akkor is szabadítson meg töle.

FŐPINCÉR

(Elkapja a guruló ételhordót.) Majd rásózom egy másik vendégre. (Ezzel kimegy.)

GEORGE

Miniszter úr, interpellációval szeretnék élni.

RICHARD

Te tudod a legjobban, hogy egy interpellációnak semmi haszna. Jane, várj a hálószobában. S amint megérkezett a ruha, tűnés. (Kinyitja a hálószoba ajtaját.)

JANE

Igazán sajnálom, hogy elrontottuk az estéjét, Mr. Pigden.

RICHARD

Neki? Ő itt a király. (Betuszkolja Jane-t a hálószobába.) Nos, George, költözz be a 650-esbe.

GEORGE

Várjunk csak. Föl kell hívnom az ápolónőt. (Fölkapja a kagylót és tárcsáz.)

RICHARD

Az ápolónőt?

GEORGE

Hogy közöljem vele a késésem okát.

RICHARD

Csípd magad, titkár úr, az isten szerelmére!

GEORGE

Miniszter úr, ez a hatalommal való visszaélés.

RICHARD

Senki se tudja nálad jobban, hogy ez nem az első eset. Gyorsan bonyolítsd le a telefont. (Ezzel Richard kinyitja a garderobeszoba ajtaját, s újra feltűnik a holttest.)

GEORGE

(A telefonba) Foster kisasszony... Jó estét kívánok, itt Mr. Pigden miniszteri titkár beszél... Ó, semmi bajom nem esett... Tudja, hogy nagyon óvatosan vigyázok magamra.

RICHARD

(Otthagyja a garderobeszobát, és George-hoz közelít.) Mellőzd az orvosi jelentést.

GEORGE

(A telefonba) Anyuka hogy van?

RICHARD

Uramisten!

GEORGE

(A telefonba) Ó, jaj, ó, jaj! (Richardhoz) A mama nagyon nyugtalan.

RICHARD

Mi mindnyájan nagyon nyugtalanok vagyunk, George. Közöld az ápolónővel, hogy ma később érsz haza.

GEORGE

(A telefonba) Nem haragszik meg, ha egy apró szívességet kérek... Köszönöm. (Richardhoz) Azt mondta, hogy én akármilyen szívességet kérhetek tőle.

RICHARD

Nagyszerű. (Ellép, és kinyitja az ablakot.)

GEORGE

(A telefonba) Valószínűleg később érek haza... Egy váratlan esemény... Hát ez igazán kedves öntől, Foster kisasszony... Ó, nem. Ha a mama keres, akkor a 071-8395-097-en talál meg.

RICHARD

George!

GEORGE

Biztonság kedvéért mindig meghagyom a mamánál a telefonszámomat. (A telefonba) Vagy a 648-as, vagy a 650-es lakosztályban... Ezek tulajdonképpen a Nemzeti Múzeum olvasótermei... Nagyon köszönöm. (Leteszi a kagylót.)

RICHARD

Költözz már be a 650-esbe, nyisd ki az ablakot, és aztán másszál ide vissza az erkélyen át.

GEORGE

Tériszonyom van, jól tudod.

RICHARD

Az jó. Legalább nem a holttestre koncentrálsz, amikor cipelni kell. (Richard kilöki a folyosóra George-ot, George nyitni kezdi a 650-es ajtaját, Richard becsukja a saját lakosztálya ajtaját, s már odalépne a holttesthez, amikor Jane lép be a hálószobából.)

JANE

Miniszter úr!

RICHARD

Mi van már megint?

JANE

Eszembe jutott, hogy nincs hova mennem.

RICHARD

Hogy értsem ezt? Fölöltözik, és hazamegy.

JANE

Oda nem mehetek. A férjem azt hiszi, hogy én Rosie néninél vagyok Banterban.

RICHARD

Hát akkor menjen a Rosie nénihez Banterba. (És ezzel az ablakot kezdi kémlelni, hogy mikor jön George.)

JANE

Rosie néni szívszélhüdést kap, ha én megjelenek egy hajnali órán.

RICHARD

(Odafordul Jane-hez) Akkor feküdjön le a titkárom mellé a 650-esben.

(Ekkor az ablakban feltűnik George.)

GEORGE

Mindent hallottam, miniszter úr.

RICHARD

Gyerünk, George. Én is segítek. (Ezzel leemeli a holttestet a horogról.)

GEORGE

Őszintén szólva az jutott eszembe... (A szállodaigazgató lép be. Richard ekkor belép a garderobeszobába, és Jane rázárja a holttestre és a miniszterre az ajtót. A szállodaigazgató kiveszi a mindent tudó kulcsát a zárból.)

MENEDZSER

(Amint belép) A saját lakosztályukban nem találtam Mr. vagy Mrs. Pigdent... (Megtorpan, mert látja, hogy George az ablak előtt térdel. George barátságosan int a szállodaigazgatónak, aki odalép hozzá.) Mit keres odakint, titkár úr?

GEORGE

Megpróbálok bejönni. (Mielőtt George megmoccanna, pont az arca előtt az ablak hatalmas robajjal levágódik. A szállodaigazgató felhúzza.)

MENEDZSER

Tüvé tettem a 650-est.

GEORGE

Átjöttem gyönyörködni a csodálatos kilátásban. Nagyszerű ez az erkély. (Jane-hez) Gyere, drágám, menjünk vissza a saját lakosztályunkba. (Ezzel nyújtja a kezét.)

JANE

(A szállodaigazgatónak) Viszlát. (Ezzel kimászik az ablakon George nyomában.)

GEORGE

(Indultában) Viszlát.

MENEDZSER

(Utánuk szól) Szíveskedjenek azonnal leláradni a recepcióhoz, bejelentkezés végett.

(Richard kimászik a garderobeszobából.)

GEORGE

(Kintről) Természetesen.

RICHARD

(A szállodaigazgatóhoz) Őrült nászutasok.

MENEDZSER

(Hüvösen) Lekésik a költségvetési vitáról, miniszter úr.

RICHARD

Még mindig nem sikerült bejutnom a fürdőszobába. (Megint keresztbe teszi a lábát, és elindulna a hálószoba felé, de ekkor megtorpan, mert észreveszi, hogy a szállodaigazgatónak esze ágában sincs elmenni.) Viszontlátásra. (Jelzi a szállodaigazgatónak, hogy kívül tágasabb - az pedig elindul, amikor az ablak egy hatalmas robajjal lezuhan. A szállodaigazgató visszalép.) Jaj! (Richard jelzi, hogy sürgős már a fürdőszoba. A szállodaigazgató bólint, s már elindulna, amikor hirtelen kinyílik a garderobe ajtaja, és látszik a holttest.) Jaj! (A szállodaigazgató megtorpan, megfordul, ránéz Richardra, aki jelzi, hogy most már nagyon sürgős. Mivel a szállodaigazgató megbabonázottan nézi Richardot, nem veszi észre a holttestet, kimegy, és becsukja az ajtót - erre Richard odalép az ablakhoz, kinyitja, és kikiabál.) George! (Odaszalad a garderobeajtóhoz, becsukja, vissza az ablakhoz, kikiabál.) George! (Kimászik az erkélyre.) George! (Ezzel Richard eltűnik, amikor kopogtatnak a folyosó felőli ajtón. Kisvártatva belép a szobapincér, kezében Jane ruháival.)

FŐPINCÉR

Itt vagyunk... Halló... Szobaszerviz. (A szobapincér tehetetlenül toporog, és már indulna kifelé, amikor megcsördül a telefon - az öreg habozik, majd felemeli a kagylót.) Halló... Ez a 648-as... Nem, ez nem a Nemzeti Múzeum olvasóterme... A telefonszám az megfelelő, de ez a Westminster hotel... Asszonyom, én csak tudnám, ha a Nemzeti Múzeum olvasótermében dolgoznék... Mr. George Pigden? Természetesen ismerem Pigden urat... Ki üzen neki?... Az ápolónő?... És mi az üzenet, kedves ápolónő?... Hogy a mama nyugtalan, hogy sokáig elmarad, és beszélni kíván vele... Hát akkor szíveskedjék megmondani a Pigden mamának, hogy nyugtalanságra semmi ok. A fia nászéjszakája olyan olajozottan csúszik, mint egy szardínia. (Leteszi a kagylót, majd üdvözült mosollyal tűnik el a folyosón. Ekkor az ablakban kívülről megjelenik Richard, George és Jane.)

RICHARD

Tiszta a levegő. (Mindhárman belépnek az ablakon.) Jane, vigyázza a bejárati ajtót. George és én pedig minden gondunk okát áttranszportáljuk a 650-esbe. (Jane odamegy a bejárati ajtóhoz, miközben Richard és George együttesen emelik le a horogról a testet. Jane bezárja a garderobeszoba ajtaját.)

GEORGE

Remélem, az anyukám nem nyugtalankodik, hogy hol vagyok.

RICHARD

Öt percre felejtsd el az anyukád. Gyerünk, George, ne lustálkodj.

(Amint az ablak felé fordulnak, az erkély felől a szobapincér jelenik meg Jane ruháival.)

FŐPINCÉR

Na végre!

(George és Richard egyetlen határozott mozdulattal egyenesítik ki a testet maguk között. A test karjait a vállukra teszik, és így hárman állnak egy sorban. A szobapincér az ablakon keresztül belép a szobába, George és Richard a testtel gyorsan lépnek oda a pamlaghoz. A szobapincér közelít, és végignézi a tablót. Mintha magyarázatképpen George és Richard elkezdenek táncolni és énekelni a testtel. A szobapincér dermedten figyel. Szereplőink gyorsan befejezik kis magánszámukat, és Jane, aki a rivaldánál figyelte őket, előrelép és tapsol.)

RICHARD

Köszönöm, Pigdenné asszony. (George-hoz) Még néhány próba hiányzik, George, s akkor felléphetünk a Konzervatív Párt ünnepi kabaréján. (Ebben a pillanatban hatalmas robajjal esik le az ablak. George és Richard fölkiált, majd George és a holttest végignyúlik a pamlagon.) Nagyszerű, George. Ideje, hogy te és a bátyád lepihenjenek egy kicsit.

GEORGE

Uramisten!

RICHARD

(Könnyedén) Freddy nagyon kimerült?

GEORGE

Hulla.

RICHARD

A bátyádban nincs annyi erő, mint benned, George. (A szobapincérhez) Freddy volt a vőfély George reggeli esküvőjén. Ha jól sejtem, kicsivel többet ivott a kelleténél. Na, szedd össze magad, Freddy. (Richard vállon veregeti "Freddyt", mire a holttest előredől, és George-nak kell fölegyenesítenie.) Majd kialszod, Freddy. (A szobapincérhez) Maga mire vár?

FŐPINCÉR

(Derüsen) Mire is? Ja, persze. Elökerítettem a ruhát. (A következő dialógus alatt Richard elveszi a ruhát a szobapincértől, átad neki egy újabb ötfontos bankót, és az ajtóhoz kíséri. Jane is odalép, és kinyitja az ajtót.)

RICHARD

Igazán köszönöm. Nagyon jól szolgált. Ha bármire szükségünk van, tüstént csengetünk, és személyesen magát fogjuk kérni. Szabad a nevét megtudnom?

FŐPINCÉR

(Meredten bámulja a testet és George-ot). Nelson.

RICHARD

Nelson? És mi a keresztneve? Admirális?

FŐPINCÉR

Nem. Harry.

RICHARD

(Egy újabb ölfontost nyújt át.) Ezt meg vásárfiára adtam, Harry.

FŐPINCÉR

(Le se veszi a szemét George-ról) Köszönöm. (Richard még egy ölfontost ad neki.)

RICHARD

Ezen már vehet magának egy kocsmát vidéken. (Richard megfordítja a tengelye körül a szobapincért, és gyengéden kituszkolja az ajtón. George fölpattan a tést mellől, amelyik összerogy a pamlagon.)

GEORGE

(Reszketve) Uramisten!

RICHARD

(Átnyújtja Jane-nak a ruháját.) Dobja föl magára, aztán menjen le a recepcióra, és jelentkezzen be, mint a Pigden házaspár, mielőtt a szállodaigazgató úr betoppan ide. (A következő párbeszéd alatt Jane gyorsan felöltözik, míg Richard a fölső zsebéből egy napszemüveget húz elő.) George, tedd fel rá a napszemüveget, úgy egészségesebbnek látszik.

GEORGE

(Átveszi a szemüveget) Ezt nem érdemeltem meg. (S ezzel ráerőszakolja a napszemüveget a holttestre.)

RICHARD

(Jane-hez) Amint bejelentkezett, tűnjön el Hanterba. George meg én pedig eltüntetjük őt a 650-esbe.

(Megcsörren a telefon. Valamennyien megdermednek. Richard emeli fel a kagylót.)

RICHARD

(A telefonba, vidáman) Halló?... (Rosszkedvüen) Az ápolónő?

GEORGE

(Rémülten) A mama ápolónője?

RICHARD

Csitt! (A telefonba) Sajnos, Mr. Pigdent nem tudom kapcsolni.

GEORGE

Csak nem a mamával van baj?

RICHARD

Csitt! (A telefonba) Mr. Pigden fontos munkát végez. Én vagyok a Nemzeti Múzeum igazgatója. S mint a Nemzeti Múzeum igazgatója, az éjszakát a Westminster hotelben töltöm... Igen? Értem.

GEORGE

Mit mondott az ápolónő?

RICHARD

Csitt! (A telefonba) Mr. Pigden természetesen visszahívja önt. (Leteszi a kagylót.)

GEORGE

Mi történt?

RICHARD

A mama nyugtalan, hogy későn mész haza.

GEORGE

Mást nem mondott?

RICHARD

Sajnos, igen. Nagyon földúlta a hír, hogy megnősültél anélkül, hogy ezt említetted volna.

GEORGE

Megnősültem? (Felugrik, és ezzel a holttest eldől a pamlagon.)

JANE

Hogy az ördögbe tudta meg a házasságot?

GEORGE

Szegény mama!

RICHARD

Felejtsd el a mamát. Intézzük el a két felesleges testet. Úgy értem, ezt itt, meg az ellenzék titkárnőjét. (Richard megragadja Jane-t, amikor a szállodaigazgató jelenik meg a nyitott ablaknál.)

MENEDZSER

Hát itt vannak megint.

(Richard megragadja Jane-t, és körbevalcerozza vele a szobát. George gyorsan visszaül a test mellé a pamlagra, és átölelve tartja. A szállodaigazgató belép a nyitott ablakon, és a mulatozó Richardra mered, majd megveregeti a vállát.)

RICHARD

Remélem, nem történt valami baj. (Tovább táncol Jane-val és énekel.) "Az asszony ingatag..." Micsoda nap, micsoda nap! (Ezzel Richard kinyitja az ajtót, kituszkolja Jane-t a folyosóra. Jane még mindig táncolva kimegy. Richard a szállodaigazgatóhoz) Ezzel befejeztük a főpróbát a konzervatív választási kampányra. Pigdenné asszony máris lement a recepcióra, hogy bejelentkezzék. Elnézést a késedelemért.

MENEDZSER

Szóra sem érdemes. Kedves Mr. Pigden... (A szállodaigazgató megfordul, és észreveszi a testtel együtt üldögélő George-ot.) Ez meg kicsoda?

RICHARD

Ez Mr. Pigden bátyja, Freddy.

MENEDZSER

(George-ra néz) A bátyja?

GEORGE

Freddy nem alszik itt.

MENEDZSER

Mi baja van a bátyjának, titkár úr?

GEORGE

Ó, semmi baja. (A holttesthez) Ugye, jól vagy, Freddy? (A szállodaigazgatóhoz) Remekül érzi magát. (Megsimogatja a testet.)

RICHARD

Freddy egy kissé túl sokat ivott.

MENEDZSER

Ha parancsolnak, neki is kinyithatok egy lakosztályt.

GEORGE

Ó, nem, Freddynek haza kell mennie. A poklokon ment keresztül.

MENEDZSER

Hát elég rossz bőrben van.

GEORGE

Freddy mindig vérszegény volt. Nem igaz, Freddy? (George úgy mozgalja a testet, hogy széles mozdulatokkal integetni kezd.)

MENEDZSER

(A testhez) Biztosan nem lesz terhére az utazás, Pigden úr? (És ezzel leül George mellé. - George elfordítja a holttest fejét. A szállodaigazgató átkiabál a másik Pigdenhez.) Mr. Pigden!

RICHARD

Kicsit nagyothall.

MENEDZSER

(Hangosan) Nem fog megártani az utazás, Mr. Pigden? (George a holttest fejét fogva odafordítja az arcát. George elhúzza a száját, hogy ilyen közel van a holttesthez. A szállodaigazgató ordítva:) Szívesen kinyittatok önnek is egy lakosztályt! (Kis szünet, majd a holttest lassan ingatja a fejét.) Nem fog megártani az utazás? (A holttest bólint.) Remélem, nem ül a volánhoz?

RICHARD

Abban biztos lehet, hogy ez nem tud a volánhoz ülni. Elég halott van az utakon így is.

MENEDZSER

(A holttesthez) Viszontlátásra, Mr. Pigden. (A holttest viszontlátásrát integet, a zavart szállodaigazgató visszainteget, majd kimegy.)

RICHARD

Még pantomimjátékosnak is nagyszerű vagy, George.

GEORGE

Hányingerem van.

RICHARD

Tartsd vissza, amíg át nem visszük a szomszédba.

GEORGE

Ezek után semmi értelme átvinni a szomszédba.

RICHARD

Miért?

GEORGE

Hát azért. (George feláll, a holttest pedig átesik a pamlagon egy nagy robajjal. George és Richard összerezzen.) Mindjárt elmondom, hogy miért nem, miniszter úr. Mert a szállodaigazgató öt percig beszélgetett vele, és most az hiszi, hogy ő az én bátyám, a Freddy. (Kezébe temeti az arcát, és töprengve odébbsétál.)

RICHARD

(Észbekap) Megint igazad van, George.

GEORGE

(Nyögve) De miért. Miért hallgattam rád?

RICHARD

Tiszta fejre van szükségünk, George.

GEORGE

Megint ez a fejedelmi többes.

RICHARD

George, te ebbe éppúgy belemásztál, mint én. Ki játszotta a hasbeszélőt egy holttesttel, én vagy te?

GEORGE

(Töprengve) Hát ami azt illeti...

RICHARD

És ki játszotta el ezt az egész nászutas-mókát egy bizonyos Mrs. Pigdennel?

GEORGE

De én csak...

RICHARD

És a berúgott bátyóval, bizonyos Freddyvel?

GEORGE

Egy dolgot azért most megjegyzek előre. A legközelebbi választásokon én is az ellenzékre szavazok.

RICHARD

Mit bánom én a következő választást. A legfontosabb most az, hogy a szállodaigazgató látta a Freddy bátyádat egy esőkabátban, sállal, öltönyben, barna cipőben és napszemüvegben.

GEORGE

Ez igaz.

RICHARD

Nos, mi van akkor, ha nem viselne esőkabátot, sálat, öltönyt, barna cipőt, továbbá napszemüveget, hanem valami egészen mást viselne - akkor nem hiszem, hogy felismerné a te bátyódat, Freddyt.

GEORGE

(Rémülten) Hullarablók azért nem vagyunk, miniszter úr. Nem vetköztetheljük le.

RICHARD

A finnyáskodáshoz már késő van, George. Tegyük vissza egy pillanatra a garderobéba. (Odalép a telefonhoz.)

GEORGE

Most kit hív a miniszter úr?

RICHARD

(Tárcsáz) Wellingtont. Pardon. Nelsont.

GEORGE

Kicsodát?

RICHARD

Ezt a Harryt, vagy mi a neve. (A telefonba) Remélem, az én öreg barátommal, Harryval beszélek... Nagyszerű. Itt a miniszter úr. Úgy van, az a nagyon gazdag úr a 648-asból... (A következő párbeszéd alatt George megpróbálja odavonszolni a garderobehoz a holttestet, de Richard szövege megállítja.) Nos, Harry bátyám, még egy apró szívesség... Úgy van, ahol egy bankó akadt, akad több is... Van magánál egy váltás ruha itt a szállodában? Zakó, nadrág, cipő, meg efféle... Nagyszerű... Hát akkor tüstént hozza föl a 648-ba... a boszniai harcosoknak gyűjtünk. (Leteszi a kagylót. Ekkor izgatott kopogás az ajtón, George megdermed a holttest mellett - a miniszter negédesen:) Ki az?

JANE

(Kintről) Én vagyok az, Jane. Gyorsan ajtót nyitni. (Richard kinyitja az ajtót. Jane kétségbeesettnek látszik.)

RICHARD

Mi az ördög tartotta itt vissza?

JANE

Majdnem összefutottam Ronnie-val a portán.

RICHARD

Ki az a Ronnie?

JANE

A férjem. (Rövid szünet, amíg Richard és George felfogják, mi történt.)

RICHARD

A férje? (Elképedten) Ronnie otthon van.

JANE

Ronnie lent van a portán.

GEORGE

(Felnyög) Jaj! (Ezzel kétségbeesetten térdre rogy, és vele a holttest.)

RICHARD

Hogy kerül ide?

JANE

Azt nem tudom. Így még életemben nem rémültem meg. Még szerencse, hogy nem vett észre.

RICHARD

Mit keres az ellenzék férje a Westminster hotelben?

JANE

Fogalmam sincs.

GEORGE

Sejtettem, hogy ez lesz a vége...

RICHARD

(Közbevág) Fogd be a szád, George! És ilt hiába térdepelsz a bátyóddal együtt. Az Isten elfordította rólunk a tekintetét.

GEORGE

Pedig itt már legfeljebb Istenben reménykedhetünk.

(Felcsörög a telefon, megdermednek. Richard felkapja a kagylót.)

RICHARD

(Vidáman a telefonba) Halló... (Dühösen) Már megint az ápolónő?

GEORGE

Majd én beszélek vele! (George felpattan, erre a holttest térdre rogy, a feje egy szék karfáján nyugszik.)

RICHARD

Törődj a bátyáddal! (A telefonba) Foster kisasszony, szíveskedjék leszállni Mr. Pigdenről... Köztudomású, hogy Mr. Pigden édesanyja nagyon hiszterikus teremtés.

GEORGE

Mi történt?

RICHARD

Semmi. (A telefonba) Hogyan?... Ahhoz se magának, se a mamának semmi köze, hogy kit vett el Mr. Pigden feleségül.

GEORGE

Uramisten! (Odarohan Richardhoz.)

RICHARD

(A telefonba) Mr. Pigden azonnal hazatér, amint eleget tett férfiúi kötelességének. (Lecsapja a kagylót.)

GEORGE

Anyám azonnal szívrohamot kap.

RICHARD

Az legalább öt percig foglalatosságot ad az ápolónőnek, és nem fog telefonálni. (Richard visszalöki George-ot a holttesthez.) Most pedig hagyd abba a nyavalygást, és akaszd vissza ezt a testet a fogasra.

GEORGE

(Felemeli a testet.) Na gyere, bályó! (George odalépked a testtel a garderobehoz.)

JANE

Miniszter úr, mi lesz Ronnie-val?

RICHARD

Csak semmi pánik. A kedves férjének váratlan megjelenésére roppant egyszerű magyarázat található. (A folyosói ajtón kopogtatnak. Mindnyájan megdermednek. George-nak alig sikerül a testet visszaakasztani a fogasra. - Richard negédesen:) Ki az?

RONNIE

(Kintről) Kinyitni!

JANE

(Rémülten) Ez a férjem!

GEORGE

Uramisten! (George bemenekül a garderobeba. Richard kirángatja George-ot. Negédesen) A szobapincér?

RONNIE

Ha nem nyitja ki azonnal az ajtót, berúgom.

RICHARD

(Ideges suttogással) Azonnal vidd át Miss Wordhingtont a 650-es lakosztályba.

GEORGE

(Vad suttogással) Ez a legjobb ötlet, amit eddig eszedbe jutott. (És ezzel máris mászik ki az erkélyre.

JANE

Miniszter úr, ilyen vad bikával még nem találkozott.

RICHARD

(Aggódva) Csakugyan?

GEORGE

Bízza a miniszter úrra, és jöjjön. (Ezzel kirángatja Jane-t az ablakon, újabb dörömbölés az ajtón.)

RONNIE

(Kintről) Gyerünk már!

RICHARD

(Negédesen) Nyitok! (Nincs ideje bezárni az ablakot - Richard az ajtóhoz lép. Összeszedi magát, és kinyitja. Ronnie elvágtat Richard mellett, roppant izgatott. Richard kellemetesen) Ó, azt hittem, a szobapincér.

RONNIE

(Rosszkedvűen) A nevem Ronnie Wordhington.

RICHARD

(Kellemkedve) A találkozás örömömre szolgál. (Nyújtja a kezét, de Ronnie nem fogadja el.) A nevem Richard Willey.

RONNIE

Nekem ne mutatkozzon be már, tudom, ki maga.

RICHARD

(Mosolyogva) Már régen be kellett volna szüntetni a parlamenti közvetítést persze így mindenki rámismer. Az én választókerületemből méltóztatik lenni?

RONNIE

Na még csak az kéne. (Feltépi a hálószoba ajtaját és beront.)

RICHARD

(Utánakiabál) Azt hittem, valami probléma van a közvilágítással.

RONNIE

(Visszajön) Én vagyok Jane férje.

RICHARD

(Könnyedén) Milyen Jane?

RONNIE

Jane Wordhington.

RICHARD

(Könnyedén) A név nem mond semmit.

RONNIE

Egy titkárnő odaátról.

RICHARD

(Töprengve, könnyedén) Így hirtelen nem ugrik be.

RONNIE

Hagyjuk a mókát. Hová bújt?

RICHARD

Kicsoda?

RONNIE

A feleségem.

RICHARD

Ez a bizonyos Jane a maga felesége?

RONNIE

Hová bújt?

RICHARD

(Kioktatón) Szíveskedjék elmagyarázni, hogy mit keres egy nőnemű titkár a kormány miniszterének lakosztályában.

RONNIE

Ezen túlvagyunk, miniszter úr. Nyomoztattam utána. (Hirtelen óriási robajjal zuhan le az ablak. Richard könnyedén megrezzen. Ronnie csak odanéz, aztán közelebb lép Richardhoz.)

RICHARD

Nyomoztatott?

RONNIE

Azok a kis meghitt találkozások a kávéházakban, csak egy csésze tea...

RICHARD

Ja, az a bizonyos Jane, már értem. A titkárnő Jane... (Felnevet) Ó, a drága lélek!

RONNIE

Én tudom, mit akar tőle!

RICHARD

Gyorsírás, diktálás....

RONNIE

Hagyjuk ezt. Maga a kormány. Ő meg az ellenzék. Tehát rögtön tudtam, miről van szó, amikor azt akarta beadni nekem a drága, hogy a szegény nagynénjét látogatja Bunterban.

RICHARD

Remélem, nem arra céloz, amire célozni akar?

RONNIE

Hát én csak arra célzok, hogy Bunter felé a Westminster szálloda nem egy átszállóhely.

(Amíg Richard mindezt feldolgozza, kintről a szobalány kopog, és belép.)

SZOBALÁNY

Most már csinálni ágy neked?

RONNIE

(Fenyegetően odalép a szobalányhoz) Ma este ill nem lesz ágycsinálás.

SZOBALÁNY

Non capisco.

RONNIE

Kívül tágasabb!

SZOBALÁNY

(Negédesen) Bej, bej. (Kimegy.)

RICHARD

Idehallgasson, derék fiatalember.

RONNIE

Ne fiatalemberezzen engem. Amikor a portán bejelentkezni méltóztatott, Mr. Baker pontosan maga mellett állt.

RICHARD

Ki az a Mr. Baker?

RONNIE

Az én magándetektívem.

RICHARD

(Mosolyt erőltetve) Magándetektív?

RONNIE

És miközben én odaát leselkedtem, a magándetektív felkúszott az ereszcsatornán, átmászott a 648-as ablakán, és tettenérésre készülödött, öregem.

RICHARD

Miközben én a portán jegyeztem be magam - a magándetektív felkúszott az ereszcsatornán?

RONNIE

Úgy van.

RICHARD

(Az ablakra néz) És kinyitotta ezt az ablakot.

RONNIE

Ezt telibe találta.

RICHARD

Uramisten! (Ránéz a garderobeajtóra, majd vissza Ronnie-ra, és elmosolyodik.)

RONNIE

Úgy van. Negyvenöt percet vártam, úgyhogy felteszem, a detektív éppen eleget látott.

RICHARD

Hisz azt se tudja, hogy a felesége itt van-e a szállodában.

RONNIE

Dehogynem. Mondom, hogy szemben álltam, s láttam, ahogy belibbent ide, miközben maga bejelentkezett.

RICHARD

Biztos, hogy őt.látta?

RONNIE

Holtbiztos.

RICHARD

Hát arról biztosíthatom, hogy nem hozzám szökött ide. (Rövid szünet.) Hanem bizonyos George Pigdenhez.

RONNIE

Miféle George-hoz?

RICHARD

Pigden a név. Én megpróbáltam falazni neki. Ő az én parlamenti titkárom. A Parlament bikája.

RONNIE

Azt hiszi, hogy beveszem? Hiszen Jane magával járt mindenféle találkákra.

RICHARD

Hát persze. Megpróbáltam lebeszélni a titkárom iránt érzett olthatatlan szeréméről. De mindhiába. George-nál nincs tapasztaltabb szoknyapecér. Úgy fogyasztotta el a fél Parlament titkárságát, mint egy liliomtiprásban szenvedö nyúl.

RONNIE

Minek néz engem maga?

RICHARD

(Odavezeti Ronnie-t az ajtóhoz.) Egy roppant intelligens férfinek, Ronnie. Fáradjon le tehát a portára, s ellenőrizze, hogy vajon bejelentkezett-e ide egy bizonyos Pigden úr a feleségével.

RONNIE

(Habozva) Idefigyeljen, ha most megpróbál rászedni...

RICHARD

Engem éppúgy lesújt a dolog, mint önt. (Richard kinyitja a folyosóra vezető ajtót Ronnie mögött. Ekkor a garderobeszoba ajtaja nyílik ki, a horogra akadt testtel. Mindezt Richard észreveszi, de Ronnie nem. Richard megragadja Ronnie vállát, nehogy megforduljon.) Ronnie!

RONNIE

(Meglepetten) Mi van?

RICHARD

Én azt hiszem, engem jobban lesújt a dolog, mint önt.

RONNIE

George Pigdennek hívják, aszongya?

RICHARD

Pontosan. (Együttérzéssel) Sajnálom, hogy mindezt a háta mögött szőtték.

RONNIE

Ha megpróbál hazudni nekem...

RICHARD

(Sértetten) Maga elfelejti, hogy én kormánypárti vagyok.

RONNIE

Maga meg azt ne felejtse el, hogy még mindig itt van Jack Baker.

RICHARD

Én nem tudom elfelejteni, hogy Jack Baker még mindig itt van.

RONNIE

Nyitott szemmel jár a világban.

RICHARD

De nem fog rólam mondani egyetlen terhelő szót sem, arról biztosíthatom.

RONNIE

Még látjuk egymást.

RICHARD

Nagyon megtisztelő lesz. (Ezzel Richard kituszkolja Ronnie-t a folyosóra úgy, hogy meg ne fordulhasson, majd utána gyorsan visszalöki a garderobeajtót, odarohan a telefonhoz és tárcsáz. Maga elé) Gyerünk már, George, vedd fel! (A telefonba) George, azonnal gyertek vissza Jane-val... Ronnie-t leküldtem a portára, de perceken belül itt lesz... Nem maradhattok a 650-esben, mert ő egyenest oda indul. George, ne késlekedjetek, próbáld felfogni, hogy ha

Ronnie rádakad, akkor két hullát kell eltüntetnünk, nem egyet. (Lecsapja a telefont. - Kopogtatnak az ajtón. Richard negédesen:) Ki az?

FŐPINCÉR

(Kintről) Szobapincér. (Richard kinyitja az ajtót, a szobapincér belép, egy halom ruhával, melynek tetején egy keménykalap inog.) Kedvenc szabója érkezett, uram.

RICHARD

Nagyszerű. (Behúzza a szobapincért, becsukja az ajtót, majd átvenné a ruhákat, de ekkor az öreg tartja a markát, és hozzá figyelmeztetően köhincsél. Richard a pénzéért nyúl.)

FŐPINCÉR

Ez az esküvői ruhám, uram.

RICHARD

(Átnyújt egy ötfontost.) Nos, kedves Harry, a helyzet súlyosbodott.

FŐPINCÉR

(Vigyorogva) Jó hallani.

RICHARD

Egy tolószékre van szükségem.

FŐPINCÉR

Egy tolószékre.

RICHARD

Egy rokkant számára.

FŐPINCÉR

Valaki hirtelen összeomlott?

RICHARD

Sokan összeomlottunk ma, de csak egyikünknek van szüksége tolószékre. (Az erkélyen George és Jane tűnik fel, és kopogtatnak az ablakon. Richard odalép, és kinyitja az ablakot.)

FŐPINCÉR

Úgy látszik, még mindig nem fedezték föl, hogy nálunk a lakosztályoknak ajtaja is van.

GEORGE

(Jane-val együtt bemászik.) Mi történt?

JANE

(Bemászik) Mire készül Ronnie, az isten szerelmére?

RICHARD

Türelem. Nem látjátok, hogy Harryval tárgyalok?

FŐPINCÉR

(George-hoz) Az egész nászéjszakát ide-oda mászkálva töltik az erkélyen?

RICHARD

(A szobapincérhez) Most ne törődjön velük. Tud szerezni nekem egy tolószéket?

FŐPINCÉR

Talán. A szálloda tart néhányat végveszély esetére.

RICHARD

Az idő pénz, Harry. (Ezzel kituszkolja a szobapincért, aki ismét csak a markát tartja, mire Richard a zsebébe nyúl.)

FŐPINCÉR

Ez tíz pénz.

RICHARD

Jól megkopasztott.

FŐPINCÉR

Ez az ára.

RICHARD

(Meglepetten) No, akkor jó, Harry.

FŐPINCÉR

A továbbiakban hitelkártyát is elfogadok. (A szobapincér kimegy.)

GEORGE

Mi történik itt? Kinek lesz a tolószék?

JANE

Miniszter úr, kérem, mit akart Ronnie?

RICHARD

Interpellációkra harminc napon belül írásban válaszolok. (Az ablak zuhan le nagy robajjal.) Uramisten! (George-hoz) Mivel kezdjem, a rossz hírrel vagy a még rosszabbal?

GEORGE

Jó hír nincs?

RICHARD

Egy kormánypárti hogy kérdezhet ilyet?

JANE

Az isten szerelmére, kezdje a rossz hírrel.

RICHARD

A rossz hír az, hogy a kedves férje egy magándetektívet küldött a nyomunkba.

JANE

Nem igaz.

GEORGE

Ennél rosszabb hír nincs.

RICHARD

Dehogy nincs. A magándetektív az a pasas, aki ott lóg a fogason.

GEORGE

Uramisten!

JANE

Hogyan vetemedhetett Ronnie ilyen álságos cselekedetre?

RICHARD

Jó kérdés.

GEORGE

Hát ha csak nem nekem szánták, mi szükség a tolószékre?

RICHARD

George, ez egy magándetektív. Nem engedhetjük meg, hogy akár az én, akár a te lakosztályodban fedezzék föl, tehát beültetjük egy tolószékbe, és szépen bebugyoláljuk egy pokrócba.

GEORGE

És akkor mi van?

RICHARD

És akkor te szépen kitolod a folyóba.

GEORGE

(Megdöbbenten) Miért a folyóba?

RICHARD

(Egyszerűen) Mert az van neked útban hazafelé. Ha nem vettétek volna észre, ez a szegény ember kiszenvedett. Számára teljességgel közömbös, hogy hol bukkannak rá. Egy óra alatt eltolod innen. A bokrok közé.

GEORGE

Miért éppen a bokrok közé?

JANE

És addig Ronnie mit tesz velünk?

RICHARD

Ez egy újabb nyomós ok arra, hogy George politikai menedékjogot kérjen a bokrokban. A kedves férjének beadtam ugyanis egy kegyes hazugságot.

GEORGE

(Kimerülten) Kegyeset?

RICHARD

Arról, hogy el akarod csábítani a feleségét.

GEORGE

Én?

RICHARD

És ezt alig akarta elhinni, így hát lement a portára, hogy ellenőrizze, igaz-e, hogy egy bizonyos Mr. Pigden a feleségével tartózkodik itt.

JANE

Márpedig azzal van itt.

RICHARD

(Derülten) A 650-es lakosztályban. Úgy van.

GEORGE

Miniszter úr, tudja, hogy mi maga?

RICHARD

Ha így folytatom, én leszek a kormánypárti frakcióvezető. (Kopogtatnak az ajtón, megdermednek. Negédesen) Ki az?

RONNIE

(Kintről) A férj.

GEORGE

Uramisten!

RICHARD

(Negédesen) Nyitok. (A következő párbeszéd alatt George és Jane izgatottan suttog.) Azonnal! (Richard kinyitja a garderobe ajtaját, a test még ott himbálódzik a fogason.) Gyerünk, mind a ketten ide be!

GEORGE

Muszáj?

RICHARD

Vagy farkasszemet nézel egy holttesttel, vagy a felbőszült férjjel.

RONNIE

(Kintről) Gyerünk már!

GEORGE

Inkább a hulla.

JANE

Majd megszokjuk.

(George becipeli magával a garedorbeba Jane-t, míg Richard összeszedi a szobapincér által hozott ruhákat.)

RICHARD

S ha már úgyis bent vagytok, szíveskedjetek felöltöztetni az urat Nelson admirális ruhájába.

GEORGE

(Elszörnyedve) Ez feltétlenül szükséges?

RICHARD

Feltétlenül. Elhúzza az azonosítást. Siessetek.

GEORGE

Uramisten! Ezek a politikusok megtaníthatnák egy-két trükkre a maffiát. (Átveszi a ruhákat. Richard rájuk csukja az ajtót. Sürgeti kopogás kintről. Richard kinyitja az ajtót.)

RICHARD

Csak nyugalom, kérem, csak nyugalom. (Ronnie zilálton lép be, és a folyosón látszik, hogy a 650-es ajtót valaki berúgta.)

RONNIE

Igaza volt, miniszter úr. Pigden úr és a felesége. A 650-es lakosztály. Épp itt szembe.

RICHARD

(Színlelt felháborodással) Itt szembe? A szégyentelenek!

RONNIE

Kopogtattam az ajtón, de senki se válaszolt.

RICHARD

Senki?

RONNIE

Erre berúgtam az ajtót.

RICHARD

(Kinéz a folyosóra.) Ördög és pokol!

RONNIE

De ők nincsenek odabent.

RICHARD

Nincsenek?

RONNIE

Irgalmazz, uram! (Ronnie hirtelen összeomlik. Nem bír az izgatottságával, térdre esik, szipog. Richard teljesen elképed, amikor meglátja, hogy a férfi térden csúszva jön oda, és átöleli a lábát.)

RICHARD

Szedje össze magát, Ronnie!

RONNIE

Mindez az én hibám.

RICHARD

Alig hiszem.

RONNIE

Ezért lépett le evvel a Pigden nevű alakkal. Biztosan jobb nálam az ágyban.

RICHARD

Az lehetetlen.

(Ronnie tovább sírdogál, miközben a szállodaigazgató tűnik fel a folyosón ingerülten. Már éppen kopogtatna az ajtón, amikor szembetalálkozik a váratlan jelenettel. Nyitva hagyja az ajtót, és megdöbbenten közeledik.)

RICHARD

Én abban egészen biztos vagyok, hogy maga remek az ágyban. (Megsimogatja Ronnie fejét.)

(A szállodaigazgató visszahőköl.)

RONNIE

Pedig minden baj forrása ez.

RICHARD

Mi a forrása, Ronnie?

RONNIE

(Zokogva) Hogy én olyan rossz vagyok az ágyban, miniszter úr.

RICHARD

(Zavarban van. Mögötte a szállodaigazgató még inkább.) Én biztos vagyok benne, hogy a dolog rendesen feláll.

RONNIE

Az igaz. (Szipogva) De hamar lekonyul.

(A szállodaigazgató elképedten.)

RICHARD

Ugyan már. Ha az ember ilyen kemény magával, akkor kemény mással is.

MENEDZSER

Na de kérem, miniszter úr!

RICHARD

(Felugrik) Ó, kérem, én csak azt magyaráztam el ennek az úrnak...

MENEDZSER

Kérem, kíméljen meg attól, hogy megismétli.

RICHARD

Csak bízza rám a fiatalembert, majd én elintézem.

MENEDZSER

Gondolom.

RONNIE

(Feltápászkodott és leült.) Én sohasem viselkedem így mások előtt.

MENEDZSER

Ezt öröm hallani.

RICHARD

(A szállodaigazgatóhoz) Majd én elintézem.

MENEDZSER

(Dühösen) És akkor már szíveskedjen elintézni ezt a Mr. Pigdent a szomszédból.

RONNIE

(Felpattan) Pigden?

RICHARD

Minden rendben van, Ronnie.

MENEDZSER

Semmi sincs rendben. Valaki berúgta az ajtót és szétverte a bútorzatot.

RICHARD

Mr. Pigden biztosítva van.

MENEDZSER

Itt nem az anyagi kárról van szó. A Westminster hotel nem engedheti még magának a botrányt.

RICHARD

Ez jó szempont.

MENEDZSER

Hálunk elég sok nászutat bonyolítanak le kérem, de ilyet még nem láttam!

RONNIE

Nászút? (Ezzel újra térdre esik, és átöleli Richard lábát. Richard visszaülteti a székbe.)

RICHARD

Szedje magát össze, Ronnie.

MENEDZSER

Ráadásul sehol se találom a nászutaspárt.

RICHARD

Valószínűleg az étteremben időznek. Miért nem ugrik le hozzájuk és keresi meg őket? (Richard megpróbálja kituszkolni a szállodaigazgatót, eközben a nyitott ajtón betoppan a szobapincér a tolókocsival.)

FŐPINCÉR

Megjöttünk!

MENEDZSER

(Szemügyre veszi a szobapincért a tolókocsival.) Mi az istent keres itt, Nelson?

FŐPINCÉR

Teljesítem a megrendeléseket.

MENEDZSER

(A tolószékre mutatva) Ez meg kinek kell?

FŐPINCÉR

Kinek kell ez a tolószék, miniszter úr?

RICHARD

Az én fiatal barátomnak itt.

FŐPINCÉR

(Ronnie-hoz) Maga nemrég érkezhetett, nem igaz?

MENEDZSER

(A szobapincérhez) Maga elmehet. (És fölsegíti Ronnie-t.)

FŐPINCÉR

Oh, höh, pöh... (A pincér Richardra néz, majd rámutat Richardra,. aztán önmagára, feltartja a tíz ujját, és kimegy.)

MENEDZSER

Fogalmam nincs róla, fiatalember, hogy ki maga, azt sem tudom, hogy éjnek évadján mit keres a miniszter úr lakosztályában, de fel kell szólítanom arra, hogy amint összeszedte magát, azonnal hagyja el a Westminster hotelt. (Richardhoz) A jövőben, miniszter úr, célszerűbb lenne, ha a parlamenti viták éjszakájára a felesége is elkísérné. (Ezzel kimegy a folyosóra.)

RONNIE

Szörnyen érzem magam.

RICHARD

Menjen haza, tüstént jobban lesz.

RONNIE

Addig én egy lapodtat se mozdulok, amíg meg nem találtam ezt a fickót, ezt a Pigdent.

RICHARD

Mint voltam bátor említeni, valószínűleg az éttermben időzik.

RONNIE

Az nagyszerű. Mert ha én lemegyek oda, akkor úgy tökön rúgom, hogy elszáll. (Ezzel kimegy a folyosóra. Richard kinyitja a garderobe ajtaját.)

RICHARD

Minden szót hallottál?

GEORGE

Mindent. De az utolsó mondatnál könny szökött a szemembe. (Ezzel kilép, és a kezét védőn a szeméremére teszi. Jane a nyomában.)

JANE

Ronnie nagyszerűen viselkedett.

RICHARD

Nagyszerűen?

JANE

Sugárzott a szerelemtől. Így még soha nem hallottam rólam beszélni.

RICHARD

(Egykedvűen) Még ez is.

JANE

Hogy volt lelkiereje ezt az apró fogyatékosságát szóba hozni.

RICHARD

Nem lehetne, hogy ezt a gondot holnap a háziorvosával vitatná meg? (George-hoz) Átöltöztetted a barátunkat?

GEORGE

Nem volt egyszerű. (Ezzel kihozza a testet, melyet most elég rosszul beöltöztettek a szobapincér esküvői ruhájába és a keménykalapba. A napszemüveg azonban az orrán maradt.)

RICHARD

Uramisten!

GEORGE

A sötétben nem sikerülhetett jobban.

RICHARD

Dobd bele ide. (Richard előrehozza a tolókocsit, George rádobja az ülésre a testet.) Adj hálát az Istennek, hogy a választások még messze vannak. (Jane-hez) Maga pedig csússzon le itt az ereszcsatornán, és rohanjon haza olyan gyorsan, ahogy csak tud. (Kinyitja az ablakot.)

JANE

És mit mondok Ronnie-nak, amikor hazaérkezik?

RICHARD

Közölje vele, hogy Pigden úr erőszakkal tartotta fogva.

GEORGE

Köszönöm.

JANE

Nem hiszem, hogy szembe tudok nézni Ronnie-val.

RICHARD

Akkor menjen át a Parlamentbe.

JANE

Én nem alhatok a Parlamentben.

RICHARD

Miért nem? Hiszen mindenki szunyókál ott. (Ezzel kituszkolja az ablakon. Jane eltünik.) Most, hogy az ellenzék gondját megoldottuk, irány a folyó! Megsétáltatod Freddy bácsit. Én fölhívom a liftet, és itt tartom. Adj nekem harminc másodpercet, de előtte még tekerd be a barátunk lábát.

GEORGE

(Kinyitja a hálószoba ajtaját.) Ahogy parancsolod.

RICHARD

És George, ha valaha is megnősülsz, és nagy bajba kerülsz, rám mindig számíthatsz.

GEORGE

Ha Ronnie valahogy mégis beváltaná az ígéretét, azt hiszem, hogy a nősülés kizárva. (George bemegy a hálószobába, Richard körülnéz a szobában, megpaskolja a holttest arcát és kimegy. Egy pillanatnyi csönd után a holttest hirtelen megmozdul. Megrázza a fejét, tapogatja a nyakát, és ez elég fájdalmas lehet. Észbekap, hogy napszemüveg van rajta, és a kezével odanyúl. Leveszi a napszemüveget, s meredten szemügyre veszi azt. Akkor a szivarzsebébe teszi a szemüveget, ismét a nyakához nyúl, jobbról balra mozgatja a fejét, s ettől felsziszeg. Nyakára teszi a kezét, megdörzsöli. Ekkor a keze a keménykalaphoz ér. Körültapogatja, maga elé emeli, csodálkozva nézi. Majd visszateszi a kalapot, és emlékezni próbál. Akkor végigméri magát a tolószékben, s megpróbál rájönni, hogy hogyan került oda. Felegyenesedik, és észbekap, hogy idegen ruhákat visel. Attól aztán a legjobban meglepődik, hogy fordítva adták rá a nadrágot. Körülnéz a szobában, egyszerre csak rámered az ablakra, és az emlékezete hirtelen valamit sugall. Odalép az ablakhoz, kilép rajta. Letérdel az erkélyen, és eljátssza, hogyan történhetett vele az eset. Majd benéz az ablakon, és az arcán önelégült mosoly.)

DETEKTÍV

Már tudom! Mindenre emlékszem.

(Az ablak ekkor hatalmas dörrenéssel rácsapódik. A nyomozó becsukja a szemét, és elájul. Zene.

Ezzel lehull a függöny.

Vége a I. felvonásnak.)

II. felvonás

(A helyszín ugyanaz, idő folytatólagos. Kisvártatva George jön ki a hálószobából egy pokróccal. Az immár üres tolószékre dobja - a tolószék mögé áll, és elkezdi tolni. Aztán megtorpan. Teljesen megzavarodik. Odalép a tolókocsi elé és meredten bámulja. Felkapja a pokrócot, és szemügyre veszi az üres ülést. Majd kirázza a pokrócot, hátha kiesik belőle a holttest. Aztán benéz a szék alá, és tüvé teszi a helyiséget a hulláért. George mögött Richard rohan be, becsukja az ajtót.)

RICHARD

(Fölordít) George!

GEORGE

Ne ijesztgess!

RICHARD

Órák óta visszatartottam a liftet. Induljunk már!

GEORGE

Eltűnt.

RICHARD

(Türelmetlenül) Ki tűnt el?

GEORGE

A magándetektív. (George ellép a tolószéktől, és mutatja, hogy az milyen üres. Richard egy pillantásra maga elé mered.)

RICHARD

Megkérdezhetem, hogy hová tűnt?

GEORGE

Azt nem tudom.

RICHARD

Senki más nem tüntethette el, csak te.

GEORGE

Én nem.

RICHARD

(Megragadja George-ot) Csak a biztonság kedvéért elrejtetted, nem igaz?

GEORGE

Nem. Csak egy pillanatra mentem be a pokrócért, s mire visszajöttem, eltűnt.

RICHARD

Még egy közönséges holttestet se lehet rádbízni.

GEORGE

Ártatlan vagyok. Elpárolgott.

(Richard égnek emeli a karját, majd elfordul, s egyszer csak észreveszi a holttestet az ablakban. A következő párbeszéd alatt Richard közelebbről szemügyre veszi a holttestet.)

GEORGE

Te kimentél a felvonóhoz. Én bementem a hálószobába, lekaptam a pokrócot az ágyról, és visszajöttem ide. Az egész csak néhány másodpercig tartott.

RICHARD

(Az ablak mellől, közönyösen) George! (George ránéz Richardra, aki a testre mutat. George a földre süti a szemét, még mindig nem érti a helyzetet.)

GEORGE

Ismétlem, miniszter úr, néhány másodperc volt az egész. Amikor én kimentem a hálószobába, még határozottan a tolószékben ült. Rajta a napszemüveg és Nelson admirális esküvői ruhája. (Ekkor elhallgat, és észreveszi, hogy a holttest ismét az ablakba szorulva hever. Végigméri a holttestet, aztán a tolókocsit, aztán ismét Richardot. Halálra váltan:) Miniszter úr!

RICHARD

(Fenyegetően) Rossz fát tettünk a tüzre?

GEORGE

Miniszter úr, én nem követtem el semmit.

RICHARD

De ez ugyanott van, ahol egy órával ezelőtt.

GEORGE

Becsületszavamra mondom, miniszter úr, hogy amikor én utoljára láttam, a tolószékben volt.

RICHARD

Akkor valaki gúnyt űz belőlünk.

GEORGE

Megint ez a fejedelmi többes.

RICHARD

Politikai zsarolásra gyanakszom.

GEORGE

Ugyan miért?

RICHARD

Mert mi más érdeke lenne valakinek visszagyömöszölni az ablakba. Miért nem hívta az illető a rendőrséget vagy a szálloda biztonsági szolgálatát?

GEORGE

Éreztem, hogy ma este otthon kellett volna maradnom a mamával.

RICHARD

A mamát egyszer és mindenkorra hagyjuk ki ebből a dologból. Na gyerünk, segíts! (Felemeli az ablakszárnyat.)

GEORGE

Mit csinálsz, miniszter úr? (A következő párbeszéd alatt visszamesterkedik a holttestet a tolószékbe.)

RICHARD

Vissza az A tervhez.

GEORGE

Mi az A terv?

RICHARD

Hogy te betolod a Temzébe vagy a bokrok közé.

GEORGE

De mi van avval, aki gúnyt űz belőlünk?

RICHARD

Akkor sincs más választásunk, George.

GEORGE

Dehogynem. A B terv.

RICHARD

Mi az a B terv?

GEORGE

Hogy bevalljuk az igazat.

RICHARD

Megőrültél? (Ezzel megfordítja a tolószéket, és George belehelyezi a holttestet.)

GEORGE

Miniszter úr, akár hiszi, akár nem, vannak emberek, akik igazat mondanak. Előfordul még a mai világban is. És az igazság olyan egyszerű. A miniszter úr és Miss Wordhington rábukkant egy holttestre. Ennyi az egész.

RICHARD

(Aki eközben már kinyitotta a folyosóra vezető ajtót) El se tudod képzelni, minő tengernyi szenvedést okozna az, ha a dolgok jelen állapotában az igazságra fanyalodnánk. Jusson eszedbe a szegény férj. Valószínűleg átvetné magát az erkélykorláton. Itt egyébként valami hiányzik. Tudom. A napszemüveg.

GEORGE

(Odamutat) Ott van a szivarzsebében. (És ezzel kiveszi onnan.)

RICHARD

A zsaroló ezzel is elárulta magát. Lóvá tesznek minket, George. (Ezzel George visszateszi a napszemüveget a "hulla" orrára.) Gondolom, nemsokára előbukkan a zsarolólevél.

GEORGE

A zsarolólevél?

RICHARD

Amelyben pénzt követelnek.

GEORGE

Miniszter úr, ha csakugyan mögöttünk settenkedik a zsaroló, az elsősorban engem követ oda be a bokrokba vagy a folyóhoz. (Ezzel az ablak ismét hatalmas robajjal lezuhan.)

RICHARD

Ezt a kockázatot vállalnunk kell.

GEORGE

A fejedelmi többes.

(A nyitott folyosói ajtón a szobapincér lép be.)

FŐPINCÉR

Miniszter úr!

RICHARD

Mit akar?

FŐPINCÉR

Ezt önnek küldik. (És egy darab papírt nyújt át.)

RICHARD

Mi ez?

FŐPINCÉR

Följegyzés. (Richard már átvenné, de előbb jelentőségteljesen George-ra néz. George Richard karjába kapaszkodik, s mindkettőn kimerülten bámulnak a szobapincérre.)

RICHARD

Egy feljegyzés?

FŐPINCÉR

Úgy van.

RICHARD

És ki küldte?

FŐPINCÉR

Én.

RICHARD

(Meglepetten) Maga?

FŐPINCÉR

Én. (Richard és George újabb pillantást vált. Richard átveszi a papírt és olvassa.)

RICHARD

(Olvassa) Egy tolószék rendel - 10 font." (Dühösen összegyűri a papírt.)

FŐPINCÉR

(Észreveszi a holttestet) Rosszul lett a bátyja, Pigden úr?

GEORGE

Úgy van. Szegény Freddy beájult - elájult.

FŐPINCÉR

Pedig nagyon ropta a táncot.

RICHARD

Attól merült ki.

FŐPINCÉR

(Richardhoz) Pusztán a kíváncsiság kérdezteti velem, miniszter úr, hogy miért öltözött át az én esküvői ruhámba a Freddy?

RICHARD

Mert Freddy esküvőre készül.

FŐPINCÉR

(Meglepetten) Csakugyan? (George-hoz) De hiszen már részt vett ma egy esküvőn - a magáén. (George ostobán bólint.)

RICHARD

Most a másik öccse esküvőjére készül.

FŐPINCÉR

(Fölragyog, George-hoz) Hát még egy testvére van? (George ostobán bólint.)

RICHARD

Hát persze, a Bertie.

FŐPINCÉR

(Richardhoz) És a Bertie ugyanaznap esküszik, mint ő?

RICHARD

Hát persze. Bertie és Georgie ikrek.

GEORGE

Uramisten!

(George akaratlanul is a "holttest" ölébe ül, de hatalmas sikoltással ugrik föl, amikor észreveszi, hogy a holttest "alulról" megcsiklandozta. George megvakarja a hátulsó felét, rosszalló pillantást vet a "holttest" kezére.)

FŐPINCÉR

Micsoda rendkívüli eset! (Meglapogatja a zsebórájét.) Ez a Bertie elég későn lát hozzá az esküvői ünnepséghez.

RICHARD

Az éjféli misével egy időben tartják. (Ezzel Richard megpróbálja kituszkolni a szobapincért, amikor Ronnie robban be az ajtón át. George a tolószéket gyorsan a hálószoba sarkába tolja át.)

RONNIE

Miniszter úr, Pigden úrnak és a feleségemnek nyoma veszett.

FŐPINCÉR

(Ronnie-hoz) Jó estét kívánok, uram.

RONNIE

Maga meg kicsoda?

RICHARD

A szálloda leggazdagabb embere. (Ezzel kituszkolja a folyosóra a szobapincért.)

RONNIE

Bujócskát játszanak velem.

RICHARD

Miért nem megy haza és alussza ki a dolgot, s reggel majd mindent kiegyenesítünk.

RONNIE

(Föl és alá száguldoz a szobában.) De én most szeretném a dolgokat kiegyenesíteni. Elsősorban azt a rohadt George Pigdent. (Ronnie megtorpan, mert észreveszi a sarokban meghúzódó George-ot, aki az arcát rejtve Ronnie elől, belöki a tolókocsit az ajtón át. Richard bátorítóan néz Ronnie-ra.)

RICHARD

Ez az úr itt dr. Livingstone.

RONNIE

És ki volt a pasas a tolószékben?

RICHARD

Valakinek a bátyja.

RONNIE

De kinek?

RICHARD

(Rövid szünet után) Az enyém. Harrington Willey. Dr. Livingstone vigyáz rá. Szegény Harry. Elszállt az agya.

RONNIE

Azért nem törődik a más gondjával, mert van magának is elég baja.

RICHARD

(Átöleli Ronnie vállát.) Menjen szépen haza. A felesége hűséges maradt magához, erről nemrégiben értesültem. (Mögöttük a szállodaigazgató tűnik fel, aki ismét csodálkozva torpan meg.) Menjen haza, Ronnie, álljon oda a felesége elébe, és mondja meg, hogy nem csalódott a miniszterében.

MENEDZSER

De kérem, miniszter úr!

RICHARD

(Lehunyja a szemét.) Most nem érek rá.

MENEDZSER

Miniszter úr, szeretném nyomatékosan emlékeztetni arra, hogy amikor bejelentkezett ebbe a szállodába, közölte velünk, hogy azonnal indulnia kell a Parlamentbe.

RICHARD

Közbejött valami.

MENEDZSER

Efelől nincs kétségem. De mivel, gondolom, az ügy elvégeztetett, már önt sem tartóztatja itt semmi - nem szólva erről az úrról itt.

RONNIE

(Ismét feldühödik) Ezt a hangot kikérem magamnak!

RICHARD

A szállodaigazgató úrnak, azt hiszem, igaza van.

RONNIE

Hogyan lehet igaza, amikor a szállodáját házasságtörések céljára adja bérbe!

MENEDZSER

Házasságtörés?

RICHARD

De kérem, Ronnie...

RONNIE

Az a rohadt Pigden meg az állítólagos felesége!

MENEDZSER

Azt hiszem, Mr. Pigden némi magyarázattal tartozik nekünk.

RONNIE

Ebben történetesen igaza van.

MENEDZSER

Már közöltem is vele, hogy a 650-es lakosztály teljes berendezéséért anyagilag felelős.

RICHARD

A kártérítés nem fog késlekedni. Gyerünk, Ronnie!

RONNIE

(A szállodaigazgatóhoz) Sikerült az imént Mr. Pigdennel szót váltania?

MENEDZSER

Itt áll a liftnél.

RONNIE

A rohadt disznó! (S ezzel kiront a folyosóra.)

RICHARD

(Fölkiált) Ronnie! (A szállodaigazgatóhoz, fölháborodottan) Tudja maga, mit csinált?

MENEDZSER

Mr. Pigdennel már közöltem is, hogy ezt a szállodát a kedves feleségével együtt azonnal el kell hagynia.

RICHARD

Az asszony már elment, s Pigden úr is útban van. Tönkretette a nászéjszakájukat, ezt tudja.

MENEDZSER

Szép kis nászéjszaka. Az újdonsült férj egész éjszaka a bátyját fuvarozza egy tolószékben.

RICHARD

Mert friss levegőre van szüksége. Mármint Freddynek, nem George-nak. Freddy nagyon rosszul érzi magát. Túl sok pezsgőt fogyasztott. Tehát George-nak kell hazatolnia őt.

MENEDZSER

Vidékre?

RICHARD

Nem, csak ide a bokrok közé.

(Georgeront be, majd kővé dermed.)

GEORGE

Miniszter úr!

RICHARD

Titkár úr! Megegyezésünk szerint már a folyónál jár.

GEORGE

Feltámadott!

RICHARD

Feltámadott. Kicsoda?

GEORGE

A pofa a tolószékből.

RICHARD

Mi az istenről beszélsz?

GEORGE

A pofa a tolószékből.

MENEDZSER

Freddy bátyó?

RICHARD

(A szállodaigazgatóhoz) Nem hagyna, kérem, magunkra?

GEORGE

Felállt.

RICHARD

Mi állt föl?

GEORGE

Az a pofa.

RICHARD

Micsoda?

MENEDZSER

Ha jól láttam, Freddy nem volt magánál.

RICHARD

(A szállodaigazgatóhoz) Azt mi is láttuk.

GEORGE

Már éppen betoltam volna a liftbe, amikor felállt.

RICHARD

Ez képtelenség.

MENEDZSER

Miért olyan képtelenség?

RICHARD

(A szállodaigazgatóhoz) Ne szóljon közbe, kérem. (George-hoz) És te mit tettél?

GEORGE

Rohantam, mint akit puskából lőttek ki.

RICHARD

(Dühösen) És mit csinált a Freddy bácsi?

GEORGE

(A sírás határán) Lement a liften.

MENEDZSER

A végén még lehányja a portást. (Ezzel végre kirohan a szállodaigazgató, és bevágja maga mögött az ajtót.)

GEORGE

Éjszakánként kísérteni fog minket, miniszter úr!

RICHARD

Ugyan már! Ha fölállt, akkor nem halt meg.

GEORGE

(Megkönnyebbülten) Csakugyan?

RICHARD

És ez igencsak rossz hír.

GEORGE

Szerintem a legjobb, miniszter úr.

RICHARD

Ami a hajdani hullát illeti, neki jó hír. De nekünk rossz.

GEORGE

Nagyszerű! Hát akkor nem kell letolnom a folyóhoz. S én hazamehetek, és felválthatom az ápolónőt.

RICHARD

George, az eszebe se jut, hogy ha ez az ember él, akkor tanúskodhat az ellenzék titkárnője és egy kormánypárti miniszter ellen? (Hirtelen észbekap) A férjjel nem futottál össze a folyosón?

GEORGE

Dehogynem. Őrjöngve szaladt el mellettem.

RICHARD

Úgy van. Téged keres.

GEORGE

Tudom.

RICHARD

Ugyanakkor viszont azt hiszi, hogy te vagy dr. Livingstone.

GEORGE

Miért éppen dr. Livingstone? Miért nem Stanley?

RICHARD

Meg kell találnunk ezt a magándetektívet, mielőtt Ronnie fedezi föl előttünk... (Észbekap) Uramisten!

GEORGE

Mi van?

RICHARD

Eszembe jutott, hogy Ronnie-nak úgy mutattam be ezt a magándetektívet, mint az én elhülyült bátyámat, Harryt.

GEORGE

Istennek hála. Mert másoknak meg úgy mutattad be, mint az én részeges bátyámat, Freddyt.

RICHARD

Ha pedig ez a Jack Baker előbb bukkan fel itt, mint ahogy én beérek a Parlamentbe...

GEORGE

Ezt már nem tudom követni. Ki az a Jack Baker?

RICHARD

Úgy hívják a mi étő halottunkat. Tartóztasd fel.

GEORGE

Miért pont én?

RICHARD

Ha pedig Ronnie tünik fel előbb, mint ahogy én átérek, akkor...

GEORGE

Mi van akkor?

RICHARD

Akkor az Isten irgalmazzon neked.

(Richard nyitja az ajtót, hogy távozzék, de a pincér útját állja a tolószékkel.)

FŐPINCÉR

Felszólamlással szeretnék élni.

RICHARD

Csütörtökön szíveskedjék a Parlamentben. (Ezzel kirohan, és nyitva hagyja az ajtót.)

FŐPINCÉR

(George-hoz) Én igencsak nagy erőfeszítések árán megszerzem ezt a tolószéket az ön tisztelt bátyjának, Freddynek.

GEORGE

Fogadja érte hálámat.

FŐPINCÉR

Ám a kedves rokon ahelyett, hogy használná, otthagyja a felvonóban, hogy az fel s alá liftezzen.

GEORGE

A bátyónak nincs már rá szüksége.

FŐPINCÉR

Akkor hát elvihetem?

GEORGE

Csak tessék.

FŐPINCÉR

De azért a talonban tartom, a következő alkalomra.

GEORGE

Nem lesz ilyen alkalom. (Becsukja az ajtót.) Uramisten! (Ekkor kopogtatnak az ajtón.) Mi tetszik? (George ajtót nyit, az ajtókeretben Pamela Willey áll. Kalapot visel és kabátot a nyári ruhája felett, kézitáskát és egy apró böröndöt.)

PAMELA

(Meglepetten) Helló, George! (Pamela belép. George-nak tátva marad a szája. Az asszony arccsókkal üdvözli, majd végigsétál a szobán. George megbabonázottan csukja be az ajtót.) Nos, ez kellemes meglepetés.

GEORGE

(Tompán) Miniszter asszony!

PAMELA

(Leteszi a böröndjét, és rámosolyog George-ra.) Maga mit keres itt?

GEORGE

(Tompán) Kegyelmes asszony...

PAMELA

Mi van, George?

GEORGE

(Tompán) Mrs. Willey...

PAMELA

Magának nem ott lenne a helye a Parlamentben, a férjem oldalán? (George keresi a megfelelő választ, de csak tátott szájjal áll.) Vagy otthon a mamánál?

GEORGE

Csak átugrottam ide...

PAMELA

(Sokáig vár a válasszal, de az nem jön.) Miért ugrott át ide, George?

GEORGE

Hát ide.

PAMELA

Azt értem.

GEORGE

A miniszter úr kedvéért. Valamit ittfelejtett. Iratokat. Ő küldött engem. A Parlamentből. Éppen ide.

PAMELA

Értem. Gondolom, Richard már nyakig benne van, nem igaz? (George ostobán felnevet.) Nehéz napjuk volt, George? (George bólint.) Csak nincs valami baj?

GEORGE

(Hányavetin) Ugyan! (Kopogtatnak az ajtón - felkiált) Jaj! (George előreugrik, Pamela visszahőköl, mire George rámosolyog, mintha mi sem történt volna, és kikiabál.) Ki az?

FŐPINCÉR

(Kintről) A szobapincér.

GEORGE

(Kinyitja az ajtót, majd Pamelához) A szobapincér.

FŐPINCÉR

(Maga előtt a tolószékkel) Talán mégis szüksége lesz erre.

GEORGE

Nem, nem. Most már jól vagyok. Már csak egy kicsit bicegek. (Pamela kedvéért bemutatja a bicegést.) Most már egész jól járok. (A szobapincérnek) Köszönöm a fáradtságát. (Még mindig bicegve egy ötfontos bankjegyet ad át a pincérnek, majd meggondolja magát, és újabb ötfontos bankókat ad át.) Igazán nagyra értékelem a segítségét. A segítsége nélkül semmire se mentem volna. Annyival jobban érzem magam. Évek óta nem voltam ilyen fitt. Köszönöm. (Eddigre már George belemesterkedte a szobapincért a tolószékbe, és a nyitott ajtón keresztül kilöki. A folyosó végéről egy hatalmas ütközés zaja.)

FŐPINCÉR

(Kintről) Jaj!

GEORGE

(Becsukja az ajtót, s ártatlan pofát vág.) Hol is tartottunk, miniszterné asszony?

PAMELA

Elcsúszott volna, George?

GEORGE

Úgy van. (Körülbiceg.) Elgáncsolt az ellenzék. (Pamela meglepetten néz George témát változtat.) Azt hittem, vidéken tetszik maradni.

PAMELA

(Leveszi a kalapját, és a székre teszi.) Úgy terveztem, de aztán hirtelen beültem a kocsiba, hogy meglepjem Richardot.

GEORGE

Ez csakugyan nagy meglepetés lesz.

PAMELA

Ennek örülök. (Ezzel fölkapja a kisböröndjét, mire George a kalapjához nyúl, és átnyújtja neki.)

GEORGE

(Vidáman) Tehát csak egy pillantást vetünk a férjünkre, s utána máris visszahajtunk vidékre, nem igaz?

PAMELA

(Nevetve) Ne csacsiskodjon, George. Itt töltöm én is az éjszakát.

GEORGE

Az éjszakát?

PAMELA

Úgy van.

GEORGE

Annak ellenére, hogy a parlamenti ülés egész éjszaka eltart?

PAMELA

Tudom. De szeretném meghallgatni a beszédét. Egyébként hogy áll a kormánypárt?

GEORGE

Általában vagy ma este?

PAMELA

Hát a vitában.

GEORGE

Ja, ebben a vitában. Remekül. Remekül. Csak egy kicsit biceg - mint én.

PAMELA

(Odalép a hálószoba ajtajához) A legjobb lesz, ha átöltözöm, és átmegyek a parlamenti galériára, hogy meghallgassam a férjemet. (Pamela eltűnik a hálószobában.)

GEORGE

(Rövé válik.) Azt nem teheti!

PAMELA

(Visszajön a szobába a böröndje nélkül.) ...vagy rendelek egy-két szendvicset, egy pohár bort, és a tévén figyelem a nagy csatát.

GEORGE

Annyira kíváncsi?

PAMELA

Miért ne lennék?

GEORGE

A legjobb lenne, ha átfáradna a csöndesebbik lakosztályba, ide a szomszédba.

PAMELA

(Meglepetten) Egy másik lakosztályba?

GEORGE

Úgy van. Az enyémbe.

PAMELA

Miért menjek a magáéba?

GEORGE

Mert az az enyim. (Ezzel beront a hálószobába.)

PAMELA

Maga is itt lakik, ebben a szállodában?

GEORGE

(Visszaront az asszony kisbőröndjével.) A miniszter úr ajándéka. Induljunk! (Ezzel az asszony fejébe nyomja a kalapját.)

PAMELA

Mlért sürget?

GEORGE

Ide a szomszédba! Gyerünk már. Kettesben. (Nógatja az asszonyt, aki megtorpan.)

PAMELA

Nem értem, mire céloz.

GEORGE

(A hisztéria elragadja) Csak mi ketten. Vissza nem térő alkalom.

PAMELA

(Aki elképedten figyeli az őrjöngő George-ot.) Alkalom? Mire, az isten szerelmére?

GEORGE

A szenvedélyes, vad szerelemre!

PAMELA

(Elcsodálkozva) Szenvedélyes, vad...

GEORGE

Szerelemre, miniszter asszony! (Ezzel ledobja a bőröndöt, átöleli és vadul csókolgatni kezdi. Miközben Pamela megpróbál kiszabadulni, George keze fel és alá cikázik az asszony hátán, hogy jelezze a vad, szenvedélyes szerelmet. A férfi végül elengedi az asszonyt.)

PAMELA

(Hitetlenül) George!

GEORGE

Esztendők óta hajt a vad kívánság, miniszter asszony! (Ismét megcsókolja, keze fel és alá jár.)

PAMELA

Nem hiszek a szemeimnek.

GEORGE

Tudom, hogy most megvet. (Ezzel ismét megcsókolja. Az asszony megdermed.)

PAMELA

George...!

GEORGE

Istenem, milyen csodálatos asszony! (Ismét megcsókolja.) A sors ellen nem lehet küzdeni!

PAMELA

Miért, én úgy nézek ki, mint aki küzd? (Ezzel az asszony kapja el George-ot, megcsókolja, és az ő keze is fel-alá jár. Majd elengedi George-ot.) Ezért viselkedett olyan furcsán, George?

GEORGE

Hát észrevette?

PAMELA

És ennyi esztendeig sikerült legyürnie a vágyat?

GEORGE

Úgy van, legyürtem.

PAMELA

Hát akkor ne gyűrje tovább, George. (Elkapja a kezét, és az ajtóhoz vezeti.)

GEORGE

Arra ne. Az ablak biztonságosabb.

PAMELA

Az ablak?

GEORGE

Nem szeretném, ha bárki meglátna minket. (Felnyitja az ablakot.)

PAMELA

(Kimászik) Fő az óvatosság, George.

GEORGE

Gyorsabban!

PAMELA

(Megtorpan.) Ó, George! A hálóingemet bent felejtettem!

GEORGE

(Sürgetőn) Mellettem nincs szükség hálóingre! (És ezzel kezd kimászni az ablakon.)

PAMELA

Még nem látta azt a hálóinget.

GEORGE

Akkor hozza gyorsan, de figyelmeztetem, hogy értékes perceket vesztünk. (Ő szalad vissza Pamela kézitáskájáért és kisbőröndjéért.) Gyorsabban, asszonyom. (És ezzel ő is kimászik a balkonra.)

PAMELA

George, mi valami őrültséget követünk el!

GEORGE

Nekem mondja? (Eltűnnek az erkélyen. Kis szünet. Richardront be, és becsukja maga mögött az ajtót.)

RICHARD

Tűvé tettem a szállodát azért a rohadt nyomozóért... (Körülnéz) George!

(Ekkor hirtelen óriási robajjal lezuhan az ablak. Richard odamegy, felnyitja. Elnéz balra, majd kikiált.) George! (Jobbról az erkélyen Jane tűnik fel.)

JANE

(Vállon veregeti Richardot.)

RICHARD

(Felkiált) Kísértet! (Ezzel Richard kiegyenesedik, és beveri a fejét.)

JANE

(Bemászik.) Elnézést, miniszter úr.

RICHARD

Mi az ördögöt keres itt megint?

JANE

Eltévedtem.

RICHARD

Micsoda?

JANE

Lecsúsztam az ereszcsatornán, ahogyan tanácsolni méltóztatott...

RICHARD

(Türelmetlenül) Na és?

JANE

És rossz emeleten szálltam ki.

RICHARD

Uramisten!

JANE

Akkor megpróbáltam elszelelni a lépcsõn.

RICHARD

Na és?

JANE

És belebotlottam Ronnie-ba.

RICHARD

Ronnie-ba?

JANE

Úgy van. De azért meglógtam elõle. Maga mit csinált a halott nyomozóval?

RICHARD

Amikor legutoljára láttam, liften ment le a portára.

JANE

Micsoda?

RICHARD

A mi halott nyomozónk nem halott.

JANE

Nem halott?

RICHARD

De ha történetesen összefut Ronnie-val, akkor lesz itt halott. Most menjen vissza a Parlamentbe... (és ezzel az ablak felé tuszkolja) ...és ezúttal ne tévedjen el. Én pedig megpróbálok rábukkanni arra a nyomozóra, mielõtt Ronnie-nak sikerülne.

JANE

A titkára ilyenkor mivel foglalkozik?

RICHARD

Azt pontosan nem tudom, de azt ajánlom neki, hogy szorgalmas legyen, mert nálunk ez a szellem járja. (Jane kimegy az erkélyre és bal oldalt eltûnik, Richard az ajtóhoz lép, és kinyitja, ahol a nyomozó áll, és éppen kopogtatna. A fején még mindig keménykalap.) Jaj!

A HULLA

Jaj!

RICHARD

Állhatok valamiben rendelkezésére?

A HULLA

Igazat szólva nem is tudom. Mert bármilyen furcsa, én azt hiszem, elvesztettem az emlékezőtehetségemet.

RICHARD

(Vidáman) Drága barátom, fáradjon be! (Bekiséri a nyomozót a szobába, együttérzőn.) Elvesztette az emlékezetét? Ó, minő tragédia!

A HULLA

Igazat szólva még a nevemet is elfelejtettem.

RICHARD

(Vidáman) Ez szörnyű!

A HULLA

Arra sem emlékszem, hogy mit keresek én ebben a szállodában?

RICHARD

Szörnyűség!

A HULLA

Ráadásul hasogató fejfájás kínoz.

(Ebben a pillanatban lezuhan az ablak. Mindketten megrezzenek. Richard rámosolyog a férfire, a nyomozó a nyakát masszírozva, homályosan emlékszik valamire.)

RICHARD

(Sietősen) Nem lenne szabad egy ilyen helyen csak úgy kiséret nélkül bóklásznia. Ebben az állapotban. (És ezzel leülteti a nyomozót a padlagra.) Még a végén összeütközik valakivel. (Javítja.) Vagy valamibe. Tegye fel a lábát, és heveredjen végig. (Richard olyan szögben fekteti le a nyomozót, hogy megkísérelhesse a menekülést.)

A HULLA

(Felül.) Ön igazán kedves ember.

RICHARD

Ha segítségről van szó, az emberiség mindig számíthat rám.

A HULLA

Milyen különös érzés. Mintha ez a szám, 648, jelentene valamit... (Hirtelen felül.) Nem találkoztunk mi már valahol?

RICHARD

Én még sose láttam önt, uram. De ha a barátom visszajön, ő bizonyára segítségére lesz. Történetesen orvos. (Ezzel ismét lefekteti, és megpróbál az ajtóhoz közelíteni. A nyomozó felül.)

A HULLA

Orvos? Az nagyon hasznos lehet.

(Bal oldalról George lép be az ablakon. Richard odarohan George-hoz.)

RICHARD

Megvan az emberünk!

GEORGE

Isten hozott, drága barátom!

RICHARD

Én már éppen azon tünődtem, hová tűnt el, doktor úr.

GEORGE

Egy szörnyű dolog történt...

RICHARD

(Közbevág) Csak sorjában, dr. Livingstone.

GEORGE

A szomszéd szobában vár, és azt hiszi, hogy egy vad, szenvedélyes... (Zavarodottan) Dr. Livingstone?

RICHARD

Ön bizonyára segíthet ennek a szerencsétlennek. (Ezzel a nyomozóra mutat. George megfordul és észreveszi.)

GEORGE

(Felkiált) Ah! (Ezzel a nyomozó fölül, és ránéz George-ra.) Azt hittem, már megint meghalt. (Ezzel az ablak ismét lezuhan, George megkapaszodik Richardban.)

RICHARD

(A nyomozóhoz) Dr. Livingstone-nál jó kezekben van. Ideggyógyász.

GEORGE

Uramisten! (Majdnem összeesik.)

RICHARD

Nincs semmi baj, doktor. Ez a szegény fickó elvesztette az emlékezetét.

GEORGE

(Egy pillanatra ostobán bámul, majd a nyomozóhoz fordul.) Elvesztette az emlékezetét?

A HULLA

Megőrülök! Azt sem tudom, ki vagyok.

GEORGE

(Vidáman) Ez szörnyű!

RICHARD

Úgy van. És arra se emlékszik, hogy mit keres ebben a hotelben.

GEORGE

(Vidáman) Ez szörnyű!

RICHARD

Úgy bizony!

(Ezzel a nyomozó feláll, s igencsak eleven.)

A HULLA

Ez a szoba valamire emlékeztet.

RICHARD

Ó!

A HULLA

(Az ablakra mutat.) És ez az ablak.

GEORGE

Ó!

RICHARD

(George-hoz) Azt hiszem, jobb lenne lefektetni a beteget.

GEORGE

Pompás ötlet.

RICHARD

A szomszédos lakosztályban.

GEORGE

Ez már nem olyan jó ötlet.

RICHARD

(Meglepetten) Ebben a lakosztályban már elég nagy a zsúfoltság.

GEORGE

Ha meg átvisszük, akkor ott lesz zsúfoltság.

RICHARD

(Türelmetlenül) Nem egészen értem önt, doktor.

GEORGE

Pedig már többször belekezdtem... De előbb... (Felemeli a nyomozót.) De előbb még ágyba fektetem a betegünket... Ideát.

RICHARD

Legyen. (Már Richard is elindult a hálószoba felé, amikor Ronnie toppan be a szobába. Ekkor George rádől a nyomozóra, és a keménykalapot az arca elé nyomja, majd mindketten a díványra rogynak le.)

RONNIE

A feleségem megszökött előlem, és ezt a rohadt Pigdent még mindig nem találom.

RICHARD

(Ronnie-hoz) Miért nem próbálkozik újra a 650-es lakosztállyal? Mr. Pigden talán már visszatért.

RONNIE

A 650-es - ez jó ötlet.

GEORGE

(Felpattan) Isten mentsl (Ezzel George Ronnie elé áll - Richard nem érti a helyzetet.)

RICHARD

Miért nem engedi meg, hogy megpróbálja, dr. Livingstone, a szomszédos lakosztályt?

GEORGE

Mert Mr. Pigden nincs ott.

RICHARD

(Türelmetlenül) Szerintem már ott van. És miért ne próbálhatná meg Ronnie?

GEORGE

Semmi esetre sem. Én öt perce váltam el Mr. Pigdentől.

RICHARD

(Igencsak meglepődik) Csakugyan?

GEORGE

Szavamra mondom.

RICHARD

Hol?

GEORGE

A szálloda uszodájában.

RICHARD

Az uszodában?

RONNIE

Az uszodában?

GEORGE

Leúsztunk együtt néhány hosszat.

RONNIE

Na, akkor én is megúsztatom majd, mint a kiskacsát. (Odalép az ajtóhoz.)

(A nyomozó felül, mintha Ronnie látványa megmozgatta volna az emlékezetét.)

A HULLA

(Ronnie-hoz) Várjon egy pillanatra! Nem találkoztunk mi már ezelőtt?

RONNIE

Dehogynem! Maga ennek az úrnak az elhülyült bátyja, bizonyos Harrington. (Ezzel Ronnie kirohan a folyosóra. George és Richard kővé dermedten merednek egymásra.)

A HULLA

Én vagyok a maga elhülyült bátyja, Harrington?

RICHARD

Igazat szólva...

A HULLA

(Megindultan és csodálkozva) Testvérek vagyunk?

RICHARD

Úgy bizony.

GEORGE

Uramisten! (Lerogy a székre.)

RICHARD

Csak semmi kétségbeesés, doktor úr - a testvérem egy kicsit zavarodott.

GEORGE

A testvére.

RICHARD

Úgy van. Zavarodott, ezért sem próbáltuk megmagyarázni neki a helyzetet.

A HULLA

Értem.

RICHARD

Na látja. Már jó ideje beteg. Emlékképek felvillannak, aztán eltünnek. Mi is ennek a betegségnek a neve, doktor úr?

GEORGE

(Érzéssel) A neve, a neve, ennek a betegségnek van egy neve. (Az ajtón kopogtatnak.) Ismét egy vendég.

RICHARD

Szíveskedjen ajtót nyitni, doktor úr.

GEORGE

Nem beszélhetnénk egy személyes ügyben négyszemközt?

RICHARD

Később, doktor. Csak nyisson ajtót, amíg én Harringtont ágyba teszem.

A HULLA

Milyen kedves öntől.

RICHARD

Hát egy testvér mire való, Harrington.

A HULLA

Biztos, hogy engem nem Jacknek hívnak?

RICHARD

(Közönyösen) Jacknek?

A HULLA

Folyton ez dörömböl itt a fejemben: Jack, Jack, Jack!

RICHARD

Mert azelőtt egy kaszinóban dolgozott: Black Jack, Black Jack, Black Jack! (Richard bevezeti a nyomozót a hálószobába. Az ajtón továbbra is kopogtatnak.)

GEORGE

(Ingerülten) Ki az már megint?

SZOBALÁNY

(Kintről) A zobalán. (George kinyitja az ajtót, belép a szobalány.) Csinálom ágyat.

GEORGE

Az ágy foglalt. És a 650-esben is foglalt.

SZOBALÁNY

Non capisco.

GEORGE

Erre már ketten is vagyunk. Mert én se capisco. (George kituszkolja a szobalányt. Bal oldalról az erkélyen Pamela tünik föl, és kopogtat az ablakon. George jelzi neki, hogy menjen vissza, de Pamela egyre türelmetlenebbül kopogtat az ablakon. George felemeli az ablakot, és Pameli most már hálóinget visel. Bejönne a szobába, de George föltartóztatja. Suttogva mondja:) Megkértem, hogy maradjon odaát.

PAMELA

Mi tart ilyen sokáig? Hiszen csak azért jött át ide, hogy kölcsönvegye a férjem köntösét.

GEORGE

De sehol se találom.

PAMELA

Akkor jöjjön anélkül. Megrendeltem a pezsgőt és a kagylót. (Ezzel kirángalja az ablakon.)

GEORGE

De kérem, asszonyom!

PAMELA

Ideje engedelmeskednie, George! (Ezzel átöleli, megcsókolja. Az ablakon a szobapincér dugja be az orrát. Egy tálcán pezsgőt és a kagylót hozza.)

FŐPINCÉR

Pezsgőt és kagylót tessék!

GEORGE

(Felkiált) Elég!

PAMELA

(Kibontakozik az ölelésből.) Vigye a 650-esbe!

FŐPINCÉR

Tudom, de ott nem volt senki, gondoltam, megint itt tanyáznak.

GEORGE

(Felnéz az égre.) Vigye át a szomszédba!

FŐPINCÉR

Az erkélyen át vagy a folyosón?

GEORGE

Az erkélyen.

FŐPINCÉR

Rendben van. (Pamelához) Kegyed a menyasszony vagy a vőlegény oldalán alszik? (És ezzel George-ra mutat.)

PAMELA

Nem értem, mire céloz.

GEORGE

Menjen már, vén szamár!

FŐPINCÉR

Ahogy parancsolja. (Ezzel elmegy az erkélyen.)

PAMELA

Induljunk! (Kimászik az ablakon.)

GEORGE

Asszonyom, engem aggaszt a kegyed férje.

PAMELA

George, éjszakai ülés van. Hajnalig ott lesz a Parlamentben.

GEORGE

(A hálószoba felé pillant.) De hát bármelyik pillanatban betoppanhat - azaz átjöhet a Parlamentből. (Ahogy George az ajtó felé lépked, az ablak zuhantában Pamela fejét találja el. Geoge háttal az ablaknak megdermed. Nem tudja rávenni magát, hogy hátraforduljon. Amikor megteszi, csodálkozva veszi észre az odaszegezett Pamelát.) Uramisten! (Odaszalad az ablakhoz, felhúzza, és beemeli Pamelát a szobába. Suttogva) Asszonyom! Asszonyom!

PAMELA

(A fejét fájlalja.) Jaj!

GEORGE

(Rádöbben, hogy az asszonynak nem esett baja.) Hála neked, irgalmas Isten!

PAMELA

(Halvány mosollyal) Elszédültem a csókodtól, George! (S ezzel George karjaiba hanyatlik.)

GEORGE

De asszonyom!

(Kopogtatnak az ajtón. George Pamelával tántorog, aki alkalmanként sós zsákként ájul el. Sürgető kopogás az ajtón. George kinyitja a garderobe ajtaját, és beteszi Pamelát. Megint kopogtatnak.) Jövök már, jövök! (Kinyitja az ajtót - az ajtóban a Főnővér áll, Gladys. Az ápolónők uniformisát viseli, a karján a kabátja, és a táskája. Begyalogol a szobába, s körülnéz. George megdermed, becsukja az ajtót, és rápillant.)

ÁPOLÓNŐ

Mit tud felhozni a mentségére, Mr. Pigden?

GEORGE

Foster kisasszony, Főnővér!

ÁPOLÓNŐ

Az édesanyja halálra bánkódja magát, ezt tudnia kell.

GEORGE

Főnővér!

ÁPOLÓNŐ

Igazán csodálkozom, uram. Hiszen eddig olyan megbízható embernek látszott. Az édesanyja - ezt előre kell bocsájtanom - rendben van. Miután én közöltem vele, hogy addig nem tágítok ebből a szállodából, amíg nem tisztáztuk a dolgokat.

GEORGE

Akkor most közölje anyámmal, hogy tisztázzuk a dolgot, amint hazamentem.

ÁPOLÓNŐ

Az ön édesanyja ápolónője ragaszkodik az azonnali magyarázathoz, Mr. Pigden.

(Ezzel nyílik a garderobeszoba ajtaja, és Pamela néz farkasszemet Gladys-szal. Pamela amolyan félájult állapotban van.)

PAMELA

Elájultam ettől a csóktól, George. (Az ápolónőhöz) Bocsánat, azt hiszem, eltévesztettem a szobát. (Ezzel visszamegy a garderobeszobába, és becsukja maga mögött az ajtót. Az ápolónő George-ra néz, aki idétlenül felvihog.)

ÁPOLÓNŐ

Ez volt a maga új felesége?

GEORGE

Nem, ez a miniszterem régi felesége.

ÁPOLÓNŐ

(Csodákozva) Azt állítja, hogy ez az asszony a maga minisztere felesége?

GEORGE

Úgy van.

ÁPOLÓNŐ

És jól hallottam, hogy azt mondta: "Elájultam a csókodtól, George?"

GEORGE

Én is valami effélére emlékszem.

ÁPOLÓNŐ

Hány asszonyt gyalázott meg ma este, Mr. Pigden?

GEORGE

Nem tartom számon.

ÁPOLÓNŐ

De uram!

GEORGE

Kedves Miss Foster, menjen haza. A miniszter bármelyik pillanatban betoppanhat, sőt a többiek is.

ÁPOLÓNŐ

(Makacsul leül egy székre.) És a kedves menyasszonya hol tartózkodik?

GEORGE

(Felsegíti az ápolónőt.) Ama hölgy nem az én menyasszonyom, hanem egy ellenzéki titkárnő.

ÁPOLÓNŐ

Ellenzéki...

GEORGE

Ezt ne hirdessük.

ÁPOLÓNŐ

Mibe keveredett, Mr. Pigden?

GEORGE

(Sziszegve) A kormánypárt védelmébe, asszonyom. Most pedig szíveskedjék hazamenni a mamámhoz.

ÁPOLÓNŐ

Maga nélkül egy tapodtat sem.

GEORGE

Rendben van. Akkor jöjjön velem a szomszédba. (Ezzel fölkapja az asszonyt, és magához vonja.)

ÁPOLÓNŐ

A szomszédba?

GEORGE

A 650-es lakosztályba. Az az en[illegible]. Na, induljunk.

ÁPOLÓNŐ

Mért menjek én a 650-esbe?

GEORGE

Hogy bemutassam, milyen a vad, szenvedélyes szerelem.

ÁPOLÓNŐ

Vad, szenvedélyes...?

GEORGE

Szerelem, Foster kisasszony! (Ezzel George megragadja és vadul csókolni kezdi - George érzékien tapogatja az asszonyt fel s alá. Végül George elengedi.)

ÁPOLÓNŐ

(Csodálkozva) De uram!

GEORGE

Milyen csinos, amikor haragszik. (Ezzel ismét átöleli, megcsókolja.)

ÁPOLÓNŐ

Megőrült?

GEORGE

Maga kergetett az őrületbe! (Ezzel átöleli az asszonyt és megcsókolja.) A sors ellen nem lehet küzdeni!

ÁPOLÓNŐ

Miért, én úgy nézek ki, mint aki küzd? (Ezzel a háta mögé dobja a kézitáskáját, megragadja a férfit, és vadul csókolni kezdi, majd a kezével érzékien tapogatja. Végül elengedi George-ot.) Mindig sejtettem, hogy ön egy igazi férfi!

GEORGE

Meglehet, az vagyok, de már nem sok maradt belőle.

ÁPOLÓNŐ

S mi lesz a miniszter asszonnyal és azzal a titkárnővel?

GEORGE

Ki törődik velük most, hogy maga itt van?

ÁPOLÓNŐ

Gyerünk! (Megragadja és az ajtó felé vonszolja.)

GEORGE

Bocsánat, itt az ablakon át szoktunk közlekedni.

ÁPOLÓNŐ

Az ablakon át?

GEORGE

(Odahúzza az ápolónőt az ablakhoz.) Biztonságosabb. Tudja mit - menjen előre. Én addig itt levetkőzöm, majd átsurranok az erkélyen magához.

ÁPOLÓNŐ

George!

GEORGE

Anyaszült meztelen leszek és vonzó! (És a fenekét érzékien ingatja.)

ÁPOLÓNŐ

A részemről ugyanerre számíthat. (Majd ugyancsak a fenekét ingatja. Kimászik az ablakon, és George kinyújtja a kézitáskáját.)

GEORGE

Gyorsabban, nővér!

ÁPOLÓNŐ

(Visszahajol.) Szólíthat Gladys-nek.

GEORGE

Gladys-nek, miért? Ó, milyen szép név! (Hirtelen) Gladys, behajolni veszélyes!

ÁPOLÓNŐ

(Behajol) Miért? (Ezzel az ablak lezuhan, hatalmas robajjal. Gladys felnevet, csókot int George-nak, és balra eltűnik az erkélyen.)

GEORGE

(Maga elé) Milyen későn fedezted fel magadban a férfit, George. (Ezzel odalép a garderobéhoz, kinyitja az ajtót és bekiált.) Asszonyom!

PAMELA

Mikor jössz behozzám, George?

GEORGE

Azt hiszem, haza kell mennie.

(A hálószoba ajtaja nyílik, Richard háttal jön ki, és még a nyomozóhoz beszél.)

RICHARD

Nyugodtan fekszünk és pihenünk, Harrington. (Richard hangját hallva George belép a garderobeba Pamelához, és bezárja az ajtót. Richard körülnéz.) George? George! (Kopogtatnak az ajtón. - Richard negédesen) Ki az?

FŐPINCÉR

(Kintről) A szobapincér.

RICHARD

(Ajtót nyit. A pincér belép.) Mit akar?

FŐPINCÉR

Egy aláírást. (Előhúzza a számlát.)

RICHARD

Milyen számla ez?

FŐPINCÉR

Pezsgö és három tucat kagyló, a 650-es lakosztályba.

RICHARD

Én nem rendeltem semmit.

FŐPINCÉR

Mr. Pigden rendelte.

RICHARD

Mr. Pigden?

FŐPINCÉR

Ahogy mondani méltóztatik.

(A következő dialógus alatt magától nyílik ki a garderobeszoba ajtaja Richard háta mögött. Az ajtónak Pamela támaszkodott neki, aki még mindig félájult állapotban van, üdvözült mosollyal. George terpeszállásban hátat fordít a szobának - Pamela George derekát öleli át, a feje a férfi vállán nyugszik. George körülnéz, megrettenve veszi észre Richardot és a szobapincért, aki viszont nem veszi észre őt. George kilép a garderobéból, s megpróbálja becsukni az ajtaját.)

RICHARD

A titkárom nem rendelhet ilyet. Vigye vissza.

FŐPINCÉR

Itt nem lehet tévedés. Ő rendelte.

RICHARD

Maga téved.

FŐPINCÉR

Én nem tévedek. 650-es lakosztály.

RICHARD

A 650-es? (Richard megfordul, és észreveszi George-ot, hogy éppen a garderobe ajtaját csukja be.) George!

GEORGE

(Mint akit megcsíptek.) Jaj! (Bevágja a garderobe ajtaját, majd égnek tartott kézzel ellép onnan.)

RICHARD

Mi az ördögöt csinálsz?

GEORGE

Kijövök a garderobéból.

RICHARD

Mi az ördögöt kerestél odabent?

GEORGE

Azt már elfelejtettem.

RICHARD

Ostoba alak. Te rendeltél pezsgőt és kagylót a 650-esbe?

GEORGE

(Ostobán nevet) Én.

RICHARD

Kinek?

GEORGE

Azt is elfelejtettem.

RICHARD

(Közbevág) Nincs kedvem tréfálni. (A szobapincérnek) Nézze, kedves Nelson...

FŐPINCÉR

(Ügyet sem vet Richardra, George-hoz.) Elég nehezen kerít sort arra a nászéjszakára, ha szabad megjegyeznem.

GEORGE

Nem szabad.

FŐPINCÉR

Az a másik nő az anyósa volt?

GEORGE

Igen. (És ezzel kituszkolja a szobapincért az ajtóhoz.)

RICHARD

(A szobapincérhez) Mielőtt eltávozik, admirálisom, szeretnék egy apró szívességet kérni.

FŐPINCÉR

(A markát nyújtja.) Parancsoljon.

RICHARD

Tartanak maguk altatót?

GEORGE

Minek az altató?

RICHARD

(George-hoz) A bátyónak, Freddynek. Kezd nagyon visszatérni az emlékezete. (A szobapincérhez.) Minél erősebb az az altató, annál jobb.

FŐPINCÉR

Bízom benne, hogy a szobalányok tartanak.

RICHARD

Futólépésben hozhatja.

FŐPINCÉR

Már röpülök is. (De ezzel ott marad, a szokásos köhécseléssel, és a markát tartja. Richard a zsebébe nyúl, de eszébe jut, hogy nincs már nála bankjegy.)

RICHARD

George - a hálapénzt, légyszíves. (George előhúzza a pénzt.)

GEORGE

(A szobapincérnek, amikor átad egy ötfontos bankjegyet.) Egyszerűbb lenne, ha odaadnám a fizetésemet előre.

FŐPINCÉR

Fiatal még az éjszaka. (Ezzel átveszi a pénzt és kimegy.)

RICHARD

Én betakarom a kis Harringtont odaát, te pedig állj őrt, ha ne adj Isten, Ronnie toppanna be.

GEORGE

(Megállítja Richardot) Miniszter úr, valamit be kell vallanom. (Ezzel ránéz a garderobe-ra, majd ismét Richardra.)

RICHARD

(Türelmetlenül) Mit?

GEORGE

(Alig képes kinyögni) A feleség...

RICHARD

(Mint aki rosszul hall.) Kinek a felesége?

GEORGE

A miniszter úré.

RICHARD

Melyik miniszter úré?

GEORGE

Az én miniszteremé.

RICHARD

Mi van vele?

GEORGE

Odabent kuporog a garderobéban.

RICHARD

Azt akarod mondani, hogy Pamela odabent van?

GEORGE

Igen. Méghozzá hálóingben.

RICHARD

Az én feleségem odabent van egy hálóingben.

GEORGE

Úgy van.

RICHARD

És kakaót szopogat, nem igaz?

GEORGE

Nem szopogat.

RICHARD

(Egykedvűen) És mit csinál a feleségem a garderobeban egy hálóingben?

GEORGE

Arra vár, hogy levetkőzzem.

(Kis szünet után Richard fékezhetetlen nevetésben tör ki, majd megpaskolja George arcát mindkét oldalról, s ezt George némán tűri. Richard a nevetéstől dülöngélve a díványhoz megy, amikor megcsördül a telefon, Richard felemeli a kagylót.)

RICHARD

(A telefonba, még mindig nevetve) Halló... (Torkára forr a nevetés.) Mit akar már megint, tisztelt főnővér?

GEORGE

Uramisten! Hadd beszéljek vele én!

RICHARD

(Csendre inti George-ot, majd a telefonba) Legyen szíves, közölje a mamával, hogy a fia éjfél előtt otthon lesz... Miért? Most éppen hol méltóztatik tartózkodni? (Egy pillanatra hallgat, majd George-hoz.) Mit keres Foster nővér a 650-es lakosztályban?

GEORGE

(Habozva) Arra vár, hogy levetkőzzem.

RICHARD

(Kis szünet után.) És utána?

GEORGE

Arra vár, hogy vad, szenvedélyes szerelmi aktusba bonyolódjak vele.

RICHARD

(A telefonba) Remélem, kedves főnővér, hogy azt a szolgáltatást, amire most számít, nem számolja el a társadalombiztosításnak. (Levágja a kagylót.) Gondolom, a pezsgőt és a kagylót is a főnővérnek rendelted.

GEORGE

Nem. Azt a feleségednek.

RICHARD

(Habozva a garderobéra pillant, majd George-ra. Aztán kinyitja a garderobe ajtaját.)

GEORGE

Én mindent megmagyarázok, miniszter úr.

(A garderobeszobából Pamela lép ki.)

PAMELA

Richard, ez egy akkora durranás volt.

(Richard nyugodt marad, megfordítja Pamelát, és gyengéden visszasegíti a garderobéba.)

GEORGE

Félre ne értsd, a fején durrant... az ablak, miniszter úr.

RICHARD

A figurára történetesen nem vagyok kíváncsi.

GEORGE

Az ablak durrant.

RICHARD

Előtte vagy utána?

GEORGE

A feleséged csak meglepetést akart neked szerezni.

RICHARD

Ez sikerült.

GEORGE

A legjobb lenne, ha most felöltöztetnéd, és hazaküldenéd, mielőtt találkozik a magánnyomozóval vagy a felbőszült férjjel.

(A főpincér lép be egy üveg altatóval.)

FŐPINCÉR

Megjött az altató.

RICHARD

Pigden, mi majd később számolunk. (Ezzel megpróbálja átvenni az altatót a pincértől, de a pincér nem ereszti, és a másik markát tartja.) Titkár úr! (George átnyújt egy ötfontos bankjegyet, amelyet Richard ad oda a szobapincérnek. Majd Richard veszi át az altatót, és odaadja George-nak. Richard a szobapincérhez:) Most pedig elmehet. Nem lesz szükség a szolgálataira már.

FŐPINCÉR

A sors szeszélyes.

(A folyosó felőli nyitott ajtón Jane ront be.)

JANE

Miniszter úr!

RICHARD

(A szobapincérhez) Mégse menjen el.

GEORGE

Asszonyom, a férje még mindig őrjöng?

JANE

Nem szólva a miniszterelnök úrról!

RICHARD

Uramisten!

FŐPINCÉR

Ebben a felfordulásban a miniszterelnök úrra már semmi szükség.

GEORGE

Mi történt?

JANE

Amikor átértem, már elszabadult a pokol, a képviselők őrjöngenek.

RICHARD

Részletesebben.

JANE

A miniszterelnök úr igencsak ingerült volt már, amikor az egyik ellenzéki fölállt, és azt mondta: "Igazán kár, hogy a miniszterelnök úr ölebe nincs a házban, hogy megvédje a gazdáját."

RICHARD

Öleb?

GEORGE

Ez a miniszter úr gúnyneve. (Richard rámered Georgeʼra.)

JANE

Amikor aztán a miniszterelnök úr rádöbbent, hogy ön nincs ott, majdnem felrobbant. Dühében, azt hiszem, szétrúgta a frakcióvezető bokáját.

GEORGE

Miniszter úr!

FŐPINCÉR

Úgy látom, elég forró a helyzet.

RICHARD

Maga hallgasson.

JANE

Nekem azonnal vissza kell mennem. Ha az ellenzék megtudja, hogy figyelmeztettem a minisztert, azonnal kirúgnak.

RICHARD

Kegyed egy nagyszerű asszony. Magával tartok. (Richard elindulna, de George visszatartja.)

GEORGE

Nem lehet. Induljon, asszonyom. A miniszter úr egy-két perc múltán követi. De van itt még némi elintéznivalója. (Ekkor a hálószoba felől a magánnyomozó jelenik meg, és drámaian a miniszterre mutat.)

A HULLA

Hé! (Valamennyien ránéznek.) Eszembe jutott, hogy mit keresek a szállodában... (Richard, Jane és George aggódó pillantást vetnek egymásra, majd a magánnyomozóra.) De már megint elfelejtettem.

RICHARD

Bemenni, lefeküdni. (Ezzel kiviszkolja a detektívet a hálószobába.)

JANE

Mit keres ez a magánnyomozó a miniszter hálószobájában?

RICHARD

Nem kell törődni vele. Majd George elintézi.

FŐPINCÉR

(George-hoz) Freddy bátyó magánnyomozó?

GEORGE

(Könyörögve a szobapincérhez) Kérem, távozzék.

RICHARD

(George-hoz) Add be azokat a pirulákat a bátyádnak, George. Ilekunk meg irány a Parlament.

GEORGE

(Bár Richard már karon fogta Jane-t és indulna, George megállítja.) De előbb még el kell intézni valamit.

RICHARD

Tartok egy rövid beszédet, vérig sértem az ellenzéket, s tíz perc múlva itt vagyok.

GEORGE

(Megragadja Richardot) Tíz perc alatt itt összeomolhat a világ.

(A magánnyomozó ismét betoppan.)

A HULLA

Magát, ifjú hölgy, én már láttam valahol.

JANE

(Vidáman) Alig hiszem.

A HULLA

De az arca olyan ismerös.

GEORGE

Érdekes, nekem is.

FŐPINCÉR

Pedig magának még nem is volt alkalma megtapasztalni, hogy milyen. (Kuncog.)

A HULLA

(Jane-hez) Én érzem, hogy mi már találkoztunk.

RICHARD

Hát persze, hogy találkoztak. A hölgy dr. Livingstone felesége.

FŐPINCÉR

(Körbenéz.) Megszaporodtunk?

(George megfordítja az öreg fejét. Majd elmosolyodik, s úgy tesz, mintha az ősz haját simogatná.)

A HULLA

(Richardhoz) Nem lehet, hogy az én nevem mégiscsak Jack?

RICHARD

Kizárt dolog.

A HULLA

De a vezetéknevem se ismerős. Willey...?

FŐPINCÉR

Ördög és pokol!

RICHARD

(A szobapincérhez) Menjen már ki.

A HULLA

Tudod, Richard, nekem van egy olyan érzésem, hogy én mégse vagyok a testvéred.

FŐPINCÉR

Az az úr az ő testvére?

(George megint csak elfordítja a fejét, majd a többiekre néz zavartan, mintha csak a haját simogatta volna.)

RICHARD

Kísérje a hálószobába Harringtont, doktor úr.

FŐPINCÉR

Harrington? Hát nem más volt a neve?

(A szobapincér elharapja a mondatot - George oly tehetetlen, hogy nem marad más, mint hogy a saját fejére üt. A szobapincér rájuk mosolyog, majd megigazítja a saját haját.)

RICHARD

Doktor, szíveskedjék Harringtont lefektetni, s adja be neki az altatót. (Janehez) Induljunk!

GEORGE

(Megragadja Richardot.) És vele mi lesz? A helyzet bizonyos aggodalomra ad okot.

RICHARD

Mi valamennyien nagyon aggódunk, doktor. Maradjon a betegnél, amíg elalszik.

A HULLA

Őszintén szólva nekem ez a doktor se tetszik.

GEORGE

(Richardhoz) Nekem itt egy csomó ember nem tetszik. (Ezzel betuszkolja a nyomozót a hálószobába.)

RICHARD

Utána pedig tessék elintézni ezt a garderobeszobát, és mindenki hagyja el a 650-eset is. Én olyan gyorsan jövök vissza, ahogy csak lehet. (Ezzel elindul, de a szobapincér útját állja.)

FŐPINCÉR

Hogyan lehet ez (George-ra mutat) a testvére az ön testvérének?

RICHARD

Az anya közös, de George, Freddy és Bertie más apától származnak.

FŐPINCÉR

Várjunk csak egy pillanatra. És akkor önök között (George-ra és Richardra mutat) milyen viszony van?

GEORGE

Feszült.

RICHARD

(George-hoz) Most már ideje, hogy Freddyvel is törődj.

GEORGE

Ahogy parancsolod. De azért igazán örülök, hogy Freddynek, Bertienek meg nekem más apánk volt, mint neked. (Ezzel George bemegy a hálószobába.)

JANE

Induljunk már. A miniszterelnök megőrül.

RICHARD

A helyzet akkor sem változik, ha engem nem talál. (A szobapincérhez.) Urai vagyunk a helyzetnek, admirális?

FŐPINCÉR

Azt hiszem, hajnalra meglesz az a kocsma, amit ígértek.

JANE

Induljunk már végre. (Ajtót nyit, de aztán ismét gyorsan berántja.) A férjem!

RICHARD

Ronnie!

JANE

Rémes látvány.

RICHARD

(Jane-hez) Az ablak! (Richard ellöki a szobapincért, akinek a feje odaverődik a garderobe ajtajához, majd ő maga odarohan az ablakhoz, és eltünik az erkélyen.)

FŐPINCÉR

Bocsánat, ez a Ronnie rabló vagy pandúr?

JANE

Még annál is rosszabb. (Ezzel elrohan a szobapincér mellett, akinek ismét odaverődik a feje a garderoba ajtajához - ekkor kintről kopogtatnak.)

FŐPINCÉR

Nyitok. (S már indulna.)

JANE

Ki ne nyissa azt az ajtót!

(Már késő. Ronnie lép be a szobába, és az öltözéke csak a dereka köré csavart törülköző. A haja csurom víz. Jane már nem éri el az ablakot, tehát kinyitja a garderobeszobát, melynek fogasához a félig ájult Pamela üdvözülten tapad, és belép. Amikor Ronnie berohan a szobába, már csak a szobapincér várja.)

FŐPINCÉR

Jó estét, uram. Az uszodát keresi?

RONNIE

Azt már nem. Amúgy is belepottyantam.

FŐPINCÉR

Gondolom, ön a vendégünk. Mert az uszodát csak azok használhatják.

RONNIE

(Fenyegetően) Hol van Mr. Willey?

FŐPINCÉR

Ebben a pillanatban távozott.

RONNIE

A folyosón nem láttam senkit.

FŐPINCÉR

Ő a szokásos úton közlekedik. Az ablakon által.

RONNIE

(Felbőszülten) Igazából nem is őt keresem, hanem a titkárát, George Pigdent.

FŐPINCÉR

Azt a bizonyos Pigdent. Ő is itt járt pár pillanattal ezelőtt.

RONNIE

Ebben a szobában?

FŐPINCÉR

Úgy bizony.

RONNIE

Látott vele egy fiatal hölgyet?

FŐPINCÉR

Meghiszem azt. Az ifjú arát.

RONNIE

Az ifjú arát?

(Ronnie könnyekbe tör ki, térdre esik, és a szobapincér derekát öleli át. A pincér nem tudja ezt mire vélni. Vigasztalja-e Ronnie-t, vagy nem. Végül úgy dönt, hogy Ronnie fejére teszi a kezét.)

FŐPINCÉR

Milyen különös dolog! Az összes Pigden és az összes Willey abban a pillanatban eltűnik, amikor ezt a nevet hallja, hogy Ronnie.

RONNIE

Ezen nem csodálkozom. (Odalép az ablakhoz.)

FŐPINCÉR

Ha ne ajd Isten, beléjük botolnék, kit jelenthetek nekik?

RONNIE

Csak annyit mondjon: Ronnie. (S ezzel kimászik a nyitott ablakon.)

FŐPINCÉR

Igenis. Ronnie. (Észbekap) Ronnie???

RONNIE

(Behajol az ablakon) Mi tetszik?

FŐPINCÉR

Várjon egyetlen másodpercet.

(Két másodperc múltán az ablak rázuhan Ronnie nyakára. Ekkor a szobapincér odalép a függönyhöz, elhúzza, majd a garderobaszoba ajtaján kopogtat, és bekiált.)

FŐPINCÉR

Fübe harapott a disznó!

(Jane jön ki a garderobéból, Pamela még mindig a fogast öleli.)

JANE

(Becsukja a garderobe ajtaját, a szobapincérhez) Köszönöm. (Odarohan az ajtóhoz, aztán megtorpan.) Nem tudom, észrevette-e valaki, de egy idősebb hölgyet beakasztottak a garderobéba.

FŐPINCÉR

Egy hölgyet?

JANE

Hálóingben.

FŐPINCÉR

Ja, azt a hölgyet. Hát nem a maga mamája az?

(Jane először válaszolni készül, de aztán észbe veszi, hogy erre nincs ideje, s kimegy. A szobapincér kiveszi a számlatömbjét, előhúz egy ceruzát, írni kezd, majd maga elé dünnyögi:)

FŐPINCÉR

Egy rabló likvidálásáért tíz font jár. (Ezzel a főpincér kilép a folyosóra, beteszi maga mögött az ajtót, a függönyt pedig a szédült Ronnie húzza szét.)

RONNIE

Úristen, a fejem! (Kiszabadítja magát az ablakból.) Az a rohadt disznó Pigden! (Már indulna a folyosó felé, amikor észreveszi a telefonasztalka alatt a telefonkönyveket.) Mindjárt kikeresem az otthoni címét. (Miközben Ronnie a telefonkönyvet forgatja, a hálószobából lábujjhegyen George érkezik meg, becsukja maga mögött az ajtót, óvatosan a garderobe ajtajához lép, és nem veszi észre Ronnie-t. Ronnie megtalálja a telefonszámot.) George Pigden. Megvan. A 25-ös szám alatt. A Big Ben Bulváron, Wimbledonban.

(George megfordul, becsukja a garderobe ajtaját. Ronnie ledobja a telefonkönyvet, és elindul kifelé.)

GEORGE

(Aggódva) Hová mész, Ronnie?

RONNIE

A Pigden-rezidenciára.

GEORGE

Nincs otthon. Az uszodában van, nem emlékszik?

RONNIE

Az uszodában egyetlen ember volt, az is vélletlenül pottyant bele. Mármint én. Megint meglógott előlem a csirkefogó. (Ezzel már indulna is kifelé, de George megragadja, és visszavonszolja a szobába.)

GEORGE

Ne menjen még.

RONNIE

Hadd menjek, dr. Livingstone.

GEORGE

Kérem, maradjon. (Ezzel George térdre esik, és elkapja a Ronnie dereka köré csavart törülköző csücskét.)

RONNIE

A saját otthonában fojtom meg ezt a Pigdent.

(Ekkor a szállodaigazgató toppan be felbőszülten. Ránéz George-ra, s kővé mered, amikor meglátja, hogy George Ronnie törülközőjét próbálja letépni.)

GEORGE

Ne menjen még, kérem, kérem, kérem!

RONNIE

Hadd menjek.

GEORGE

Ronnie, nem hagyhatsz itt engem!

(A szállodaigazgató kővé dermed az elképedéstől.)

GEORGE

Ronnie, nem mehetsz el így!

RONNIE

Én megadom neki, amit megérdemel.

GEORGE

Nem, inkább maradj velem, Ronnie.

MENEDZSER

Ezt tessék abbahagyni!

(George előrebukik, amikor elengedi Ronnie törülközőjét. Aztán ismét feltérdel.)

MENEDZSER

Ha azonnal nem hagyja el a szállodát, akkor értesítem a biztonságiakat, és bilincsben vezettetem el.

GEORGE

Már indulok is.

MENEDZSER

(Ronnie-hoz) És ha ez a bizonyos Ronnie nem hagyja el a szállodát, akkor...

RONNIE

Én már indulok is.

(Ronnie megpróbál elmenni George mellett, aki ismét elkapja a törülközőt.)

GEORGE

Ne menj el, kérlek! (George a törülközőt rángatja, Ronnie megpróbálja megtartani.) Könyörgök, Ronnie, Ronnie!

MENEDZSER

Engedje már el, kérem! (És ráver George kezére.) Ez nem illik itt. Azonnal abbahagyja!

(A szállodaigazgató kettejük közé áll, hogy elválassza őket, de George, aki azt hiszi, hogy Ronnie-t ragadja meg, a szállodaigazgató nadrágját húzza le, ami leesik a bokájára. Ebben a pillanatban a hálószoba felől a magánnyomozó toppan be. Felül már hálókabátot visel, alul még nadrágot, de a fején még mindig ott a keménykalap.)

A HULLA

Minden eszembe jutott!

GEORGE

Jaj nekem! (Megtörténik a kibontakozás a kavarodásból: George térdre esik, a szállodaigazgató felhúzza a nadrágját, Ronnie ismét maga köré csavarja a törülközőt.)

MENEDZSER

(A magánnyomozóra mutat. George-hoz) Nekem azt hazudta, hogy ő elment.

A HULLA

Baker. Eszembe jutott a nevem. Baker.

GEORGE

Menjen vissza az ágyba!

MENEDZSER

Nem mehet vissza! (Eszébe jut, hogy "Freddy" süket. Tehát ordítva) Magának egy másik esküvőn a helye!

A HULLA

De hát én már tizenöt éve nős vagyok, és a feleségem Mrs. Baker.

MENEDZSER

Azonnal hívom a szállodai rendőrséget. (Ezzel kimegy, a nadrágját igazítva.)

GEORGE

(Ronnie-hoz) Ne is törődjön szegény hülye Harringtonnal.

RONNIE

Engem nem érdekel Harrington.

A HULLA

Dehogy Harrington. A nevem Jack Baker.

RONNIE

(Észbekap) Jack Baker?

A HULLA

Az vagyok én.

RONNIE

Álljon meg a menet! (Lekapja a magánnyomozó keménykalapját, majd meglepetten George-hoz) Ez a fickó az én magánnyomozóm! Mi az isten történt vele?

GEORGE

(Könnyedén) Amennyire én tudom, semmi.

A HULLA

(Ujjal mutat rá.) Ez az úr Ronnie Wordhington.

RONNIE

Engem nem kell bemutatni saját magamnak.

A HULLA

Hol van a felesége?

RONNIE

Maga tudja, hol van a feleségem?

A HULLA

Hát persze, hogy tudom. (Már szóra nyitná a száját, amikor egyszer csak összecsuklik a földre.)

GEORGE

Szegény beteg embernek ágyban lenne a helye.

RONNIE

(Odalép a magánnyomozóhoz.) Maradjon kérem csöndben, dr. Livingstone.

GEORGE

Ahogy parancsolja.

A HULLA

Ez a törülköző meglehetős belátást enged önbe, Mr. Wordlington.

RONNIE

(Térdre esik, és megragadja a magánnyomozót. A detektívhez) Hol a feleségem?

A HULLA

(Hirtelen észbekap) Az ablak!

RONNIE

(Abbahagyja a detektív rázását, és az ablakra pillant.) A feleségem kimászott az ablakon?

A HULLA

(Odamegy az ablakhoz.) Úgy van, az ablak!

RONNIE

Tehát az ablak. (És ezzel ő is az ablakhoz lép.)

A HULLA

Hé, most már minden eszembe jutott.

(Ronnie megtorpan és visszafordul. George kétségbeesetten pislog. A magánnyomozó már éppen megszólalna, de akkor hirtelen ásítani kezd, összekuporodik a földön, és a fejét a szék támlájára teszi. Ronnie kinyitja az ablakot és kilép.)

RONNIE

(George-hoz) Először megkeresem a feleségem, majd a hajánál fogva vonszolom el a Pigden-házhoz.

GEORGE

Erre igazán semmi szükség, Ronnie.

RONNIE

(Behajol a nyitott ablakon.) És ott végzek mindkettejükkel.

GEORGE

Csak egyetlen pillanatot várjon még, Ronnie.

(Szünet.)

RONNIE

Mi az ördögöt várjak?

(George habozik, felnéz, dobbant a lábával a földön, abban reménykedik, hogy az ablak lezuhan. Ronnie válaszra vár. George ismét toppant egyet, majd néhány karatemozdulatot imitál. Ronnie elképedten figyel, az ablak még mindig nem zuhan le.)

RONNIE

(Végül) Indulok.

(Ronnie eltűnik az erkélyen. George dühödten fordul meg, hogy az ablak ezúttal csődöt mondott - mire természetesen az ablak hatalmas robajjal lezuhan. Az ablak mögött törülközőbe csavarva az ápolónő jelenik meg. Kopogtat az ablakon. A kezében Pamela ruhája. George kinyitja az ablakot, de megakadályozza, hogy az ápolónő belépjen.)

GEORGE

Könyörögve kértem, Foster nővér, hogy maradjon a 650-es lakosztályban.

ÁPOLÓNŐ

(Dühösen) Ezeket a ruhákat szépen összehajtogatva az ágy lábánál találtam.

GEORGE

(Átveszi a ruhát.) Ez a főnököm feleségéé. Köszönöm. (Észbekap) És hol vannak a maga ruhái?

ÁPOLÓNŐ

Szépen összehajtogatva az ágy lábánál. Gondolom, a főnök felesége eltávozik tőlünk.

GEORGE

Remélem.

ÁPOLÓNŐ

És mi van azzal a titkárnővel?

GEORGE

Ő is odébbállt. Kérem, várjon rám a szomszédban.

ÁPOLÓNŐ

(Észreveszi a nyomozót.) Ő pedig kicsoda?

GEORGE

Ő? A biztonsági szolgálat. A miniszteri lakosztály tartozéka. Menjen már vissza, Gladys. A főnök feleségéről én intézkedem. (Odafordul a garderobeszobához, ebben a pillanatban az ablak hatalmas robajjal Gladys nyakára zuhan. George nem mer odapillantani, csak felsóhajt.) Uramisten! (Ekkor kopogtatnak az ajtón.) Uramisten! (George rémületében a levegőbe dobja fel Pamela ruháit.)

(Felül) Mindent tudok.

GEORGE

De tartsa meg magának. (Ezzel George tarkón vágja a nyomozót, aki összecsuklik. Az ajtón még mindig kopogtatnak. George gyorsan felhúzza az ablakot, és behúzza az ápolónőt. Az igencsak szédül.)

ÁPOLÓNŐ

Mi történt velem?

GEORGE

Még él.

ÁPOLÓNŐ

Mi történt velem, George?

GEORGE

A szokásos.

ÁPOLÓNŐ

Micsoda csók! (Ezzel George karjaiba hull - az ajtón még kopogtatnak.)

GEORGE

(Negédesen) Ki az?

RICHARD

(Kintről) Az isten szerelmére, én vagyok az. Nyiss ajtót, George! (George az ápolónőt támogatva ajtót nyit.) A költségvetési vitában vesztésre állunk... (Meglátja az ápolónőt George karjában.) Ez meg ki az ördög?

GEORGE

Foster nővér.

RICHARD

Szabadulj meg tőle. (Észreveszi a nyomozót.) Ez meg mért nincs ágyban?

GEORGE

(Dühösen) Azt nem tudom.

RICHARD

Hány pirulát adtál neki?

GEORGE

Egyet.

RICHARD

Egyetlen pirulát?

GEORGE

Nem. Egyetlen üveget.

RICHARD

Idefigyelj, én nem maradhatok itt. Ha nem megyek vissza, a kormány megbukik.

GEORGE

Ha meg visszamész, én bukom meg itt.

(Az ablak hatalmas robajjal lehull. Ijedtében George elejti az ápolónőt.)

RICHARD

Hazaküldted a feleségem?

GEORGE

Nem. Még odabent van a garderobeban. (Ezzel összeszedi Pamela ruháit.)

RICHARD

Micsoda?

GEORGE

Ideje lenne felöltöztetni az asszonyt. Ezenközben Ronnie belepottyant az uszodába, a szállodaigazgató pedig fellármázta a biztonságiakat.

(Richard elkapja Pamela ruházatát George-tól, odalép a garderobehoz, és kiráncigálja Pamelát. Úgy viselkedik, mint egy szigorú férj.)

RICHARD

Azonnal gyere ki, Pamela!

GEORGE

Azonnal menjél be, Gladys! (Ezzel George belökdösi Gladyst a garderobeba.)

PAMELA

(Richardhoz) Isten hozott, Richard.

RICHARD

(Határozottan) Öltözz fel, Pamela, és menj haza.

(Odadobja Pamela ruháit, majd betuszkolná őt a hálószobába, de az asszony észreveszi a nyomozót.)

PAMELA

Ez meg kicsoda?

RICHARD

Ez a titkárom bátyja, Freddy.

GEORGE

Ez nem lehet igaz! (Ezzel rárogyott a pamlagra.)

PAMELA

Azt hittem, hogy George egyke.

RICHARD

Fred csak egy pillanatra ugrott be George-hoz, mielőtt meglátogatná Bertie-t.

PAMELA

Bertie-t?

RICHARD

Az a másik testvér. És légyszíves, öltözz fel.

PAMELA

(George-hoz) Két testvéred van?

GEORGE

(Richardra néz) Igazából három van, de az egyikkel nem vagyok beszélő viszonyban.

PAMELA

És ennek a Freddynek mi baja?

RICHARD

Túl sokat ivott George esküvőjén.

GEORGE

(A kezébe temeti a fejét.) Ez nem lehet igaz!

PAMELA

Mije volt George-nak?

RICHARD

George ma reggel megnősült. Nem igaz, George?

GEORGE

(Nyögve) Azt hiszem, igen.

PAMELA

(Odalép George-hoz) Maga vén kéjenc, George! (George ideges nevetést hallat.) És mi a boldog ara neve?

GEORGE

Mi a neve? Bunter.

PAMELA

Micsoda?

RICHARD

Bunterban találkoztak össze, de a neve Ivy. Most már felöltözhetsz.

PAMELA

Én már annyi emberbe botlottam itt, de Ivyval még nem találkoztam. (George-hoz) Hol bujkál a szerencsés ara?

GEORGE

Azt nem tudom.

PAMELA

Hogyhogy?

RICHARD

(Kétségbeesetten) Nem tudja pontosan, hol van. Itt kèreng valahol, mert a boldog pár bujócskát játszik.

PAMELA

Bujócskát?

RICHARD

Elmagyarázom, ha felöltözöl, és aztán hazamèsz.

(Nyílik az ablak, és Ronnie mászik be, törülközöbe csavarva. Richard maga mögé vonja Pamelát.)

RONNIE

Megint egérutat nyert ez az asszony.

RICHARD

Mr. Wordhington! Az öltözéke!

RONNIE

Arról nem én tehetek.

PAMELA

Richard!

RICHARD

Parancsolsz, drágám?

PAMELA

Ki ez az ember?

RONNIE

Azzal ne törödjék. (A nyomozóhoz) Szedje már össze magát, ember! (Geoge-hoz) Mért nem ad neki valamit, doktor? (Pamela, aki közel áll George-hoz, csodálkozva néz rá. George egy pillanatnyi habozás után maga is körbenéz, hol a doktor.) Huhú! (Megpróbálja magára vonni George figyelmét.) Dr. Livingstone! (Pamela csodálkozva néz ismét George-ra. George maga is "dr.

Livingstone-t" keresi. Aztán letérdel, és a pamlag alatt kutatja azt a bizonyos "doktort". Ekkor az ablak nagy robajjal lecsapódik.)

RICHARD

Jaj!

GEORGE

Jaj!

RONNIE

(George-hoz, a nyomozóra mutatva) Kérem, ébressze fel! Szükségem van a tanúvallomására.

PAMELA

Tanúvallomásra?

RONNIE

Hogy hol bujócskázik előlem a feleségem. (Ezzel bemegy a hálószobába.)

RICHARD

(Pamelához) Ronnie is bujócskái játszik a feleségével.

PAMELA

Tulajdonképpen ki ez a Ronnie?

RICHARD

Ronnie a menyasszony családja. Ő vette el Ivy egyik nővérét.

GEORGE

Ez nem lehet igaz. (Odalép a pamlaghoz, mint aki elájul.)

RICHARD

Nagyon derék fiú ez a Ronnie.

PAMELA

De miért szólította George-ot dr. Livingstone-nak?

RICHARD

Csakugyan annak szólította.

PAMELA

Azt én is hallottam, de miért?

RICHARD

(George-hoz) Miért szólítottak téged dr. Livingstone-nak?

GEORGE

(Lassan föltápászkodik) Mert én vagyok ő - dr. Livingstone! Freddy és Bertie testvére, és a féltestvére egy szélhámosnak.

(Ebben a pillanatban Ronnie lép be a hálószobából.)

RONNIE

Csak az Isten tudja, hol bujkál a feleségem.

PAMELA

(Nevetve) Ki hinné, hogy egy játék ilyen jól sikerülhet?

RONNIE

Játék?

PAMELA

Hát nem az?

RONNIE

Az én életem tragédiáját játéknak nevezik, Uram! (Ezzel Ronnie könnyekre fakad, térdre hull, és átöleli Richard lábát.)

RICHARD

Csak nyugodtan sírja ki magát.

GEORGE

(Ő is elsírja magát.) Nincs annál jobb, mint a könnyek árja. (Ráül a pamlagra.)

PAMELA

Hozzon egy korty italt Ronnie-nak, George.

RONNIE

(Hirtelen észbekap.) George?

PAMELA

Hát persze. (Rámutat George-ra.) Én Pigden urat kértem meg arra, hogy egy itallal kínálja magát.

(Ronnie lassan George-ra pillant. George idegesen vihog, mire Ronnie felbőszülten George elé áll.)

RONNIE

(Fenyegetően) Az úr George Pigden?

(Kis szünet.)

GEORGE

Mit tetszik kérdezni?

RONNIE

Maga az a rohadt George Pigden?

GEORGE

A rohadt George, úgy van.

RONNIE

(Richardhoz) És ez kúrja az én feleségemet?

PAMELA

Tessék?

RICHARD

Ezt a szót, azt hiszem, csak a kárpitosok használják.

RONNIE

De a Westminster hotelben gyakorolják. Ez az úr (rámutat George-ra) megpróbálta lefektetni az én feleségemet.

GEORGE

Biztosíthatom róla, hogy ezt én senki feleségével meg nem próbáltam.

PAMELA

Én azt hiszem, hogy még egy olyan ember is, mint George, visszarettenne attól, hogy a saját felesége unokahúgával folytasson viszonyt.

RONNIE

A feleségének unokahúgával?

PAMELA

Hát a maga felesége nem az Ivy unokahúga?

RONNIE

Ki az az Ivy?

RICHARD

Mindent értek. Maga ugye Ronnie Wordhington? Nos, megvan a magyarázat.

RONNIE

Szeretném hallani.

RICHARD

Mondd el neki, George.

(Mindenki George-ra mered. Egy pillanatig George-nak nem jut eszébe semmi.)

GEORGE

(Végül) Azt magának is tudnia kell, Ronnie, hogy a feleségének van egy édesanyja.

RONNIE

Van neki.

GEORGE

(Győztesen) Helyes! A felesége édesanyjának pedig van egy nővére, annak néhány leánygyermeke, közöttük egy teremtés, akit Ivynak hívnak, és akit volt szerencsém ma nőül venni. (Kis szünet.)

RONNIE

Még mindig nem értem.

RICHARD

Pedig roppant egyszerű, Ronnie. A maga feleségét George hívta meg ide, hogy résztvegyen az esküvői szertartáson.

RONNIE

(George-hoz) És akkor miért nem voltam meghíva én?

GEORGE

Mert csak a szűkebb családra szorítkoztunk.

RONNIE

Na, ezért még számolok Jane-val.

PAMELA

Ki az a Jane?

GEORGE

Nem szeretem ezeket a beugratós kérdéseket.

RICHARD

Ha jól sejtem, Jane Ronnie felesége. Nem igaz, Ronnie?

RONNIE

De igaz. (Maga elé motyogva, távoztában) Én elvettem egy bátyó húgát, akinek a felesége a nővére annak az anyának, akinek a lánya bizonyos Ivy, és ez az ember dolgozik a miniszter úrnak. (Amikor Ronnie távozik, a törülközője beakad a kilincsbe, és a földre esik. Egy pillanatra még látjuk meztelen hátsóját, amint eltűnik a folyosón. Mindenki elképedten bámul. George lekapja a törülközőt a kilincsről, és kinéz a folyosóra. Ronnie eltűnt.)

GEORGE

(Richardhoz) Remélem, Ronnie egy pillanatra a lába közé néz, mielőtt eltávozik a hotelből.

RICHARD

És te is jobban teszed, Pamela, ha felöltözöl. Nekem vissza kell mennem a Parlamentbe. (És amint Richard kilépne a folyosóra, Janeront be.)

JANE

(Richardhoz, diadalittasan) Gondolom, nincs ellenére, ha közlöm, hogy Ronnie és énköztem minden helyrejött.

RICHARD

Ez nagyszerű!

JANE

A folyosón futottunk össze, és elég volt egy pillantás, és tudtam, hogy szeret. (Ezzel Jane boldogan kimegy, és becsukja az ajtót.)

RICHARD

Ez volt Jane. (Kétségbeesetten) Pamela! Öltözz fel, és gyere fel a parlamenti karzatra.

PAMELA

Nem megyek. Inkább itt maradok, és megvárom Ivyt.

RICHARD

Ivyt?

PAMELA

Gratulálni szeretnék neki.

RICHARD

Ivy nem ér rá. Bujócskát játszik.

PAMELA

Csak egy pillantást szeretnék vetni rá.

RICHARD

(Határozottan) De ő nem szeretne veled találkozni. És én se szeretném, ha találkoznál vele.

PAMELA

Miért?

RICHARD

Mert őszinte leszek: ez az Ivy nem az én ízlésem. (Dühödten) Nagyon sajnálom, George, de meg kell mondjam, hogy ez az Ivy egy agresszív, nagyképű, kellemetlen teremtés.

GEORGE

Elég az, ha nekem tetszik.

PAMELA

(Elcsodálkozva) Richard, ezt nem vártam volna tőled.

RICHARD

Egy kormánypárti is lehet őszinte. Ez egy szörnyeteg boszorkány.

PAMELA

Richard!

RICHARD

Ami a szívemen, a számon. Pamela!

PAMELA

De remélem, nem adtad a tudtára a véleményed.

RICHARD

Egyenest a szemébe mondtam. Nem igaz, George.

GEORGE

Úgy van. Azt mondta neki: "Maga elég randa, Ivy.

PAMELA

Akkor nem csodálom, hogy a lány bujócskázik. Ne keresse még, George. (S ezzel elindul a hálószoba felé.)

RICHARD

Pamela!

PAMELA

Teneked menned kell. Ismered a miniszterelnököt. (Ezzel belép a hálószobába.)

RICHARD

George, azt hiszem, a helyzetünk nem javult különösebben.

GEORGE

Nem javult? Tudod, hogy mit követtél el ellenem és a szegény ápolónő ellen?

RICHARD

Az ápolónő eláll odabent a garderobéban.

GEORGE

Ki kell onnan szabadítanom, és csak az Isten tudja, hogyan s ámolunk el a mamának.

RICHARD

Az ápolónővel és a mamával most nem kell törődni. De a feleségem nem hajlandó addig elhagyni ezt a lakosztályt, amíg nem produkáljuk neki ezt a bizonyos Ivyt.

GEORGE

Ebben az esetben a kedves feleséged egy örökkévalóságig várhat.

RICHARD

Ugyan már! Én azt hiszem, előállítom ezt az Ivyt.

GEORGE

Te már csakugyan istennek képzeled magad. A kormánypárt

RICHARD

Hát az ápolónő mire való a garderobében?

GEORGE

Megtiltom!

RICHARD

Ha ez az ápolónő egyetlen szóra hajlandó volt vad és szenvedélyes szerelmi aktusba bonyolódni veled, akkor ez mindenre hajlandó.

GEORGE

De miniszter úr!

A HULLA

(Felül) A miniszter!

GEORGE

Kuss!

(Ezzel George ismét tarkón vágja, a magánnyomozó összecsuklik - Richard a garderobe felé toszogatja George-ot.)

RICHARD

Oktasd ki a derék Miss Fostert, hogy mi a teendője.

GEORGE

Nem tettél tönkre elég életet a mai este?

RICHARD

George, a miniszterelnök úr nem egy kíméletes fajta.

(Izgatott kopogás az ajtón.)

GEORGE

Szerintem ő jött érted.

RICHARD

Na bújj be oda!

(Belöki a garderobéba George-ot. Ezúttal a kampón az ápolónő libeg. Richard rájuk zárja az ajtót.)

RICHARD

(Negédesen) Ki az?

FŐPINCÉR

(Kintről) A kedvenc szobapincére.

(Richard ajtót nyit, a szobapincér besiet.)

FŐPINCÉR

Jöttem, mint a szélvész.

RICHARD

Csak az a baj, hogy senki se hívta.

FŐPINCÉR

Ez igaz, de én sejtettem, hogy egy újabb válság van kitörőben. A miniszter úmak szüksége van egy bizonyos Ivy Pigdenre, nem igaz?

RICHARD

Ezt meg honnan tudja?

FŐPINCÉR

Hallgatóztam, mint egy kormányőr. (Kikiált.) Bejöhetsz!(Richardhoz) Hunyja le a szemét!

(Belép a szobalány. Tarka, rosszul szabott ruhában, kalapban és fátyolban. A szobapincér berángatja a lakosztályba, és Richard elé penderíti.)

RICHARD

(Rámutat a szobalányra) Ez meg kicsoda?

FŐPINCÉR

Ez az ön hajdani szobaasszonya.

RICHARD

Összevissza beszél.

FŐPINCÉR

A kedves felesége addig innen nem mozdul egy tapodtat sem, amíg nem találkozott Ivyval. Hát akkor engedelmével bemutatom a titkár úr feleségét, Mrs. Ivy Pigdent. (A szobalány kacéran mosolyog, míg Richard elborzadva néz a garderobe felé.)

RICHARD

Kibújhatsz, George!

(Richard megragadja a szobalányt, amikor a hálószobából Pamela immár felöltözve kijön. Richard maga mögött húzza a szobalányt.)

PAMELA

(Jöttében) Na, George, hogy áll a bujócska... Te mit keresel itt még, Richard?

RICHARD

(Megpróbálja eltakarni a szobalányt.) Gondoltam, megvárlak, drágám. (Ezzel átöleli Pamelát, és megpróbálja elfordítani, majd jelzi a szobapincérnek, hogy vigye ki a lányt.)

PAMELA

Már megmondtam, hogy azonnal átmegyek a Parlamentbe, amint köszöntöttem George arájá.

FŐPINCÉR

(Richardnak) Na tessék. (Ezzel a szobapincér a szoba közepe felé tuszkolja a lányt. Pamela észreveszi az arát.)

RICHARD

Köszönj szépen, Ivy. (Pamela egy pillanatra visszahőköl Ivy látványától.) Mondtam neked, hogy milyen szörnyű!

PAMELA

De Richard! (Ivyhoz) Isten hozta, Ivy!

RICHARD

Na, hát megtörtént, amire vágytál, köszöntötted Ivyt.

(A garderobeból George jön ki az ápolónővel, és odaállnak a szobalány mellé.)

GEORGE

Én is szeretném köszönteni Ivyt.

(Richard ebbe majdnem belehal.)

RICHARD

Nos, megvolt a kívánságod, köszöntötted Ivyt. (Richard int a szobalánynak, aki belekarol George-ba, és vigyorog. George bólint.)

ÁPOLÓNŐ

Mi folyik itt, George?

GEORGE

(Richardra mutat) Kérdezze meg az anyakönyvvezetőt.

PAMELA

(Az ápolónőre mutat) Ez pedig kicsoda, George?

ÁPOLÓNŐ

Az én nevem Foster ápolónő.

PAMELA

Egy ápolónő?

RICHARD

Szegény George-nak nem telhik többre, mondjuk, egy apácára. Szegény ember könnyen alkuszik. De most már megvolt a kívánságod, láttad Ivyt.

PAMELA

Úgy van. (A szobalányhoz) Azt hiszem, nagyon boldog lehet, Ivy.

(A szobalány meg se szólal, de tanácsért a szobapincérre néz.)

FŐPINCÉR

Ivy nem beszél angolul.

(Richard és George lehunyja a szemét. George összeesik a pamlagon, Richard lerogyott a székre.)

PAMELA

Nem beszél angolul?

RICHARD

(Fenyegetően) Még ezt sem vallottad be Pamelának, George?

GEORGE

Elfelejtettem.

RICHARD

A menyasszony spanyol.

FŐPINCÉR

A menyasszony olasz.

RICHARD

Félspanyol-félolasz keverék.

PAMELA

(George-hoz) És Bunterban találkoztak?

ÁPOLÓNŐ

Bunterban?

GEORGE

(Feláll.) Bunterban. A tengerparton.

RICHARD

Az asszony meg egyenesen Velencéből úszott át oda.

ÁPOLÓNŐ

Velencéből?

GEORGE

(A szobalányhoz) A szobapincér visszavezet a 650-esbe, Ivy.

RICHARD

És utána mindnyájan békében távozhatunk.

(És már indulnának is mindnyájan, amikor betoppan a folyosóról a szállodaigazgató.)

MENEDZSER

Nem tudom pontosan, hogy mi folyik itt, de ha ezt a lakosztályt öt percen belül nem ürítik ki, akkor a folyosón várakozó biztonsági tiszt valamennyiüket letartóztatja. És amikor ön távozik, Mr. Pigden, szíveskedjék magával vinni a bátyját.

GEORGE

Hát ez csak természetes. Indulunk Bertie esküvőjére.

ÁPOLÓNŐ

Egy újabb esküvő?

PAMELA

Ki házasodik itt?

RICHARD

A Pigdenek nagyon szapora fajta.

MENEDZSER

De ha lehet, ne itt szaporodjanak. (És a pincérhez, dühösen) Maga meg mit lábatlankodik itt folyton, Nelson?

FŐPINCÉR

A jövőmet alapoztam meg.

MENEDZSER

(A szobalányhoz) És maga pedig miért öltözött bele ebbe a maskarába, Mária?

SZOBALÁNY

Akarom csinálni ágyban. (És ezzel pukkedlit vág a szállodaigazgató előtt.)

PAMELA

Mária? (George-hoz) Hát én azt hittem, hogy Ivy a neve.

GEORGE

Hát persze. Ajvé Maria.

(Mindnyájan George-ra merednek, aki kényszeredetten mosolyog. A kétségbeesett szállodaigazgató megragadja a szobalányt és kivonszolja.)

PAMELA

Richard, kérdezhetek valamit?

RICHARD

Parancsolj, drágám!

ÁPOLÓNŐ

(Meghatottan) Megfelelően, Pigden úr?

GEORGE

Micsoda nő!

ÁPOLÓNŐ

Én pedig nyugodtan mondhatom: micsoda férfi!

RICHARD

Csókold már meg, az isten szerelmére!

(George-ot Gladys karjába löki. George átöleli, s amikor kimennek, Gladys törülközője fennakad a kilincsen, és egy pillanatra a meztelen hátsóját látjuk.)

RICHARD

Tudod, Pamela, hogy mire emlékeztet engem ez a fenék?

PAMELA

Mire?

RICHARD

Hogy öt perc múlva farkasszemet kell néznem a miniszterelnökkel.

(A zene felcsap, Richard átöleli Pamelát, s mindketten elmennek a folyosó felé.)

FÜGGÖNY

VÉGE